

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 174**

din 26 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, în interpretarea dată acestora de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2011

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, în interpretarea dată acestora de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2011, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sinaia” — S.A. în Dosarul nr. 15.516/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 421D/2013.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 6 martie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Daniel Arcer, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 20 martie 2014 și apoi pentru data de 25 martie 2014, când, având în vedere imposibilitatea constituirii completului, a amânat pronunțarea pentru data de 26 martie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 15.516/3/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sinaia” — S.A. cu ocazia soluționării apelului împotriva sentinței civile pronunțate de Tribunalul București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că prin Decizia nr. 18/2011, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în cadrul soluționării unui recurs în interesul legii, a stabilit că, „în aplicarea dispozițiilor art. 32⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, modificată și completată prin Legea nr. 99/1999, despăgubirile acordate societăților comerciale de instituțiile publice implicate în procesul de privatizare, ca urmare a retrocedării unor imobile, se raportează la valoarea contabilă a imobilului, astfel cum aceasta este reflectată în bilanț la momentul ieșirii efective a bunului din patrimoniul societății, valoare ce trebuie actualizată cu indicii de inflație de la momentul plății despăgubirii”. În aceste condiții textul de lege criticat contravine prevederilor art. 44 alin. (1), (2) și (3) din

Constituție, precum și prevederilor constituționale ale art. 20 raportate la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prin pronunțarea recursului în interesul legii s-a stabilit că valoarea daunelor care pot fi acordate societăților privatizate — nu părților în contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni — pentru imobilele care după data privatizării au ieșit din patrimoniul acestora trebuie limitată numai la valoarea contabilă pe care societatea o înregistrase pentru aceste imobile în evidențele sale financiare.

Astfel, textul criticat, în interpretarea dată acestuia prin Decizia nr. 18/2011, restrânge dreptul de proprietate și încalcă garanțiile constituționale de care orice persoană se bucură, deoarece valoarea patrimonială care ia locul celei pierdute este mult mai mică și nu acoperă prejudiciul efectiv suferit de societatea privatizată. Ne aflăm în prezența unei exproprii/naționalizări forțate, fără dreapta și prealabila despăgubire așa cum prevede alin. (3) al art. 44 din Constituția României. În aceste condiții, pentru repararea unei injustiții datorate unei treceri ilegale a unui imobil din proprietatea unei persoane în proprietatea statului înainte de 1989, se face o altă injustiție și încălcare a dreptului de proprietate, prin refuzarea unei drepte despăgubiri, la valoarea de piață a pierderii patrimoniale suferite.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă, în ceea ce privește exprimarea opiniei instanței, arată că aceasta nu poate viza aspecte care țin de pronunțarea în sine asupra excepției de neconstituționalitate. Aceasta cu atât mai mult cu cât dezlegarea dată problemelor de drept prin decizia prin care s-a soluționat recursul în interesul legii, cum este și cazul de față, este obligatorie pentru instanțe.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că instanța de contencios constituțional a statat, în mai multe ocazii, că, potrivit competențelor sale, care sunt expres și limitativ prevăzute de art. 146 din Constituție și de Legea nr. 47/1992, aceasta asigură, pe calea controlului de constituționalitate, supremația Constituției în sistemul juridic normativ, nefiind competentă să cenzureze legalitatea unor hotărâri judecătorești sau să constate că acestea sunt lipsite de efecte juridice. Hotărârile instanțelor judecătorești nu pot fi supuse unui astfel de control, ele rămânând exclusiv supuse căilor de atac ordinare și extraordinare, prevăzute de legea procesuală, în cadrul cărora se verifică toate aspectele care ar putea determina reformarea lor, inclusiv constituționalitatea. Curtea Constituțională a respins ca inadmisibile excepțiile de neconstituționalitate care i-au fost deferite cu privire la decizii promulgate de Înalta Curte de Casație și Justiție în secții unite sau la alte hotărâri ale instanțelor judecătorești.

Dispozițiile art. 146 din Constituție și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale stabilesc competența materială a Curții Constituționale, ca

garant al supremației Legii fundamentale, enumerând în mod restrictiv atribuțiile jurisdicției constituționale. Pentru considerente mai sus învederate consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 324 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, în interpretarea dată acestora de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2011. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 29 decembrie 1997, și aprobată prin Legea nr. 44/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998. Dispozițiile art. 324 au fost introduse prin art. 1 pct. 43 din Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999. Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2011 privind examinarea recursului în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind aplicarea dispozițiilor art. 324 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 892 din 16 decembrie 2011.

Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut: „(1) *Instituțiile publice implicate asigură repararea prejudiciilor cauzate societăților comerciale privatizate sau în curs de privatizare prin restituirea către foștii proprietari a bunurilor imobile preluate de stat.*

(2) *Instituțiile publice implicate vor plăti societăților comerciale prevăzute la alin. (1) o despăgubire care să reprezinte echivalentul bănesc al prejudiciului cauzat prin restituirea în natură a imobilelor deținute de societatea comercială către foștii proprietari prin efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.*

(3) *Despăgubirea prevăzută la alin. (2) se stabilește de comun acord cu societățile comerciale, iar în caz de divergență, prin justiție.*

(4) *Imobilele preluate de stat în baza unor legi, acte administrative sau hotărâri judecătorești de confiscare, constând în terenuri și clădiri evidențiate în patrimoniul societăților comerciale privatizate sau în curs de privatizare, în absența cărora realizarea obiectului de activitate al acestor societăți comerciale este împiedicată în asemenea măsură încât, ca urmare a acestei restituiri, societatea comercială nu ar mai putea să-și continue activitatea și ar urma să fie supusă dizolvării și lichidării, nu vor fi restituite în natură.*

(5) *În cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă societățile comerciale sunt obligate la plata echivalentului bănesc al imobilelor, instituțiile publice implicate vor plăti direct fostului proprietar suma prevăzută în hotărâre.*

(6) *Statul garantează îndeplinirea de către instituțiile publice implicate a obligațiilor prevăzute în prezentul articol.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1), (2) și (3) referitor la dreptul de proprietate privată. De asemenea sunt invocate prevederile constituționale ale art. 20 raportate la art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

I. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul criticat a fost abrogat prin dispozițiile art. 56 ale Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002. Totodată, Curtea observă că, potrivit art. 30 alin. (3) din Legea nr. 137/2002, „prevederile art. 324 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările ulterioare, rămân aplicabile numai pentru contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi”.

Potrivit copie contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiat între Fondul Proprietății de Stat și Asociația „Sinaia Programul Acțiunilor Salariaților”, acesta a fost încheiat la data de 31 martie 1995. Astfel, Curtea constată că, deși au fost abrogate, dispozițiile de lege criticate își produc în continuare efectele, ele fiind aplicabile cauzei, iar instanța de contencios constituțional are, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, competența de a controla constituționalitatea acestor dispoziții.

II. În continuare, Curtea observă că autoarea excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile art. 324 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 în interpretarea stabilită prin Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2011. Prin această decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că, în aplicarea dispozițiilor art. 324 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, modificată și completată prin Legea nr. 99/1999, despăgubirile acordate societăților comerciale de instituțiile publice implicate în procesul de privatizare, ca urmare a retrocedării unor imobile, se raportează la valoarea contabilă a imobilului, astfel cum aceasta este reflectată în bilanț la momentul ieșirii efective a bunului din patrimoniul societății, valoare ce trebuie actualizată cu indicii de inflație de la momentul plății despăgubirii.

Având în vedere cele reținute în jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 854 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 21 septembrie 2011, Decizia nr. 409 din 4 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 27 noiembrie 2003, Decizia nr. 491 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 24 ianuarie 2014, Curtea constată că, prin Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2011, Înalta Curte de Casație și Justiție, statuând asupra modalității de stabilire și a cuantumului maxim al despăgubirilor convenite societăților comerciale prejudiciate ca urmare a retrocedării unor imobile către foștii proprietari, a realizat o interpretare a conținutului normativ al textului criticat în vederea aplicării unitare a acestuia de către instanțele judecătorești, interpretare care, în acord cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale, poate fi susceptibilă de a face obiectul unui control de constituționalitate.

III. Referitor la încălcarea dispozițiilor privind dreptul de proprietate, Curtea observă că, potrivit art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, statul are dreptul de a expropria bunuri — inclusiv orice drepturi la despăgubire consfințite de lege — și de a reduce, chiar foarte mult, nivelul despăgubirilor prin mijloace legislative.

În speța de față, Curtea observă că interpretarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a textului criticat nu are ca efect afectarea în vreun fel a normei juridice, ci doar coroborarea

ei cu legislația în vigoare. De altfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, persoanele juridice au obligația de a înscrie și de a actualiza periodic valoarea de inventar a fiecărei clădiri înregistrată în contabilitatea proprie. Astfel, valoarea contabilă a imobilului, astfel cum aceasta este reflectată în bilanț la momentul ieșirii efective a bunului din patrimoniul societății, actualizat cu indicele de inflație de la momentul despăgubirii, reflectă în mod rezonabil valoarea bunului.

Totodată, Curtea reține că ceea ce prevede art. 1 din Protocolul nr. 1 este ca valoarea despăgubirii acordate pentru o privare de proprietate operată de stat să fie „în mod rezonabil în raport” cu valoarea bunului. O lipsă totală de despăgubire nu poate fi considerată ca fiind compatibilă cu art. 1 din Protocolul nr. 1 decât în cazuri excepționale (Hotărârea din 22 iunie 2004, pronunțată în Cauza *Broniowski împotriva Poloniei*, paragraful 186).

Art.1 din Protocolul nr. 1 nu garantează un drept la o compensație integrală în orice circumstanțe, o compensație numai parțială nefăcând privarea de proprietate nelegitimă *eo ipso* în toate cazurile. În mod special, niște obiective legitime „de utilitate publică”, precum cele care urmăresc măsuri de reformă economică sau de dreptate socială pot milita pentru o rambursare mai mică decât valoarea de piață integrală [Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Scordino împotriva Italiei* (nr. 1), paragraful 95 și următoarele].

Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a admis în mod explicit în cauzele *Broniowski și Wolkenberg* că reforma radicală a sistemului politic și economic din Polonia, precum și situația finanțelor sale puteau să justifice limitări draconice la despăgubirea repatriaților de dincolo de Bug (Hotărârea din 22 iunie 2004, pronunțată în Cauza *Broniowski împotriva Poloniei*, paragraful 183 și Decizia din 4 decembrie 2007, pronunțată în Cauza *Wolkenberg și alții împotriva Poloniei*, paragraful 63).

De asemenea, instanța europeană a arătat că, în situațiile ce presupun indemnizarea unor categorii largi de persoane prin măsuri legislative care pot avea consecințe economice importante asupra ansamblului unui stat, autoritățile naționale trebuie să dispună de o mare putere discreționară nu numai în a alege măsurile de natură a garanta drepturile patrimoniale sau a reglementa raporturile de proprietate, ci și în a dispune de timpul necesar pentru aplicarea unor asemenea măsuri; alegerea acestora poate presupune diminuarea indemnizării pentru privarea de proprietate sau restituirea de bunuri de o valoare inferioară celei a bunului de care a fost privat un proprietar. Acest principiu, în accepțiunea instanței europene, este aplicabil cu

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Sinaia” — S.A. în Dosarul nr. 15.516/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și constată că dispozițiile art. 324 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, în interpretarea dată acestora de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2011, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 26 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișu

deosebire în situațiile în care dreptul la indemnizare nu decurge dintr-o privare de proprietate impusă unei persoane de statul în cauză, ci este concepută spre a atenua efectele unei privări sau pierderi de proprietate ce nu este imputabilă acestui stat; ceea ce pretinde art. 1 din Protocolul nr. 1 este ca nivelul indemnizării acordate să fie în raport rezonabil cu valoarea bunului în discuție (Hotărârea din 22 iunie 2004, pronunțată în Cauza *Broniowski împotriva Poloniei*).

De asemenea, într-o altă decizie, având a analiza disproporția susținută de petenți între indemnizație și valoarea bunului, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că trebuia definită de la început o formulă comună de indemnizare, că sectorul public suportă atât povara oricărui declin, cât și profitul unei eventuale creșteri, că orice dezvoltare a societăților se explică și prin factori exteriori, că trebuie să se țină cont de evoluția previzibilă și că orice modificare a metodei alese ar fi subminat securitatea juridică și așteptările publicului, putând fi dezavantajoasă pentru foștii proprietari și permițând distorsiuni ale valorilor (Hotărârea din 8 iulie 1986, pronunțată în Cauza *Lithgow și alții contra Regatului Unit*).

Curtea observă că, în cauza de față, prejudiciile cauzate societăților comerciale privatizate sau în curs de privatizare sunt cauzate de restituirea către foștii proprietari a bunurilor imobile preluate de stat. Astfel, aceste măsuri se constituie în indemnizarea unor categorii largi de persoane, care pot avea consecințe economice importante asupra ansamblului statului.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010, Curtea a reținut că legiuitorul român a acordat o atenție deosebită reglementărilor referitoare la reparațiile pentru suferințele cauzate de regimul comunist din perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, având în vedere voința noului stat democratic instaurat în decembrie 1989 de a recunoaște și de a condamna aceste fapte. Astfel, Curtea reține că măsura legislativă criticată este concepută spre a atenua efectele unei privări sau pierderi de proprietate ce nu este imputabilă acestui stat.

În concluzie, Curtea constată că textul de lege criticat realizează un echilibru între interesele contrare ale părților implicate (foști proprietari, societăți comerciale privatizate, stat), iar nivelul indemnizării acordate societăților privatizate sau în curs de privatizare, astfel cum acesta este stabilit prin textul de lege, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2011, se află într-un raport rezonabil cu valoarea bunului în discuție.

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, apreciez că soluția dată de Curtea Constituțională în această cauză este greșită pentru motivele ce le voi arăta în continuare.

I. Este adevărat că, potrivit art. 126 alin. (3) din Constituția României, „*Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale*”, numai că această interpretare trebuie să se situeze în limitele Constituției, așa încât numai o interpretare în acord cu prevederile constituționale poate deveni obligatorie pentru toate instanțele judecătorești.

De altfel, Curtea Constituțională, în mai multe rânduri, a statuat că este competentă să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate întemeiate pe textul de lege a cărui interpretare a fost dată de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin recursurile în interesul legii, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 8 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 17 martie 2011, Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 7 iulie 2011, Decizia nr. 854 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 21 septembrie 2011, Decizia nr. 1.092 din 18 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 31 ianuarie 2013, Decizia nr. 73 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 8 mai 2014, sau Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014.

În jurisprudența menționată mai sus, instanța de contencios constituțional a statuat că Înalta Curte de Casație și Justiție, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (3), are competența exclusivă de a se pronunța asupra problemelor ce țin de interpretarea și aplicarea unitară a legii ori de câte ori practica judiciară impune acest lucru. Însă, împrejurarea că printr-o decizie pronunțată într-un recurs în interesul legii se dă unui text legal o anumită interpretare nu este de natură a fi convertită într-un fine de neprimire care să oblige Curtea ca, în pofida rolului său de garant al supremației Constituției, să nu mai analizeze textul în cauză în interpretarea dată de instanța supremă.

Totodată, Curtea, fără a nega rolul constituțional al instanței supreme, a cărei competență este circumscrisă situațiilor de practică neunitară, a reținut că, în cazul în care un text legal poate genera interpretări diferite, este obligată să intervină ori de câte ori acele interpretări aduc atingere prevederilor Constituției, întrucât Legea fundamentală reprezintă cadrul și măsura în care legiuitorul și celelalte autorități pot acționa.

II. Textul de lege care a fost interpretat de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2011, respectiv art. 32⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, obligă instituțiile publice implicate (statul s.n.) să asigure repararea prejudiciilor cauzate societăților comerciale privatizate sau în curs de privatizare prin restituirea către foștii proprietari ai bunurilor imobile preluate de stat [alin. (1) al art. 32⁴], iar, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, „*Instituțiile publice implicate vor plăti societăților comerciale prevăzute la alin. (1) o despăgubire care să reprezinte echivalentul bănesc al prejudiciului cauzat prin restituirea în natură a imobilelor deținute de societatea comercială către foștii proprietari prin efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile*”.

Prin urmare, textul de lege vorbește de o despăgubire care să reprezinte echivalentul bănesc al **prejudiciului cauzat** prin restituirea în natură a imobilelor deținute de societatea

comercială, or prejudiciul cauzat prin preluarea imobilului este **valoarea de circulație** a acestuia și nu **valoarea contabilă**.

Este unanim recunoscut atât în jurisprudență, cât și în doctrină că valoarea oricărui bun este valoarea de circulație, adică aceea pe care o dă piața, valoarea contabilă a unui bun neavând nicio relevanță asupra valorii în sine a acestuia.

III. Prevederile art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, invocate în susținerea interpretării date de Înalta Curte de Casație și Justiție dispozițiilor alin. (2) al art. 32⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, nu au relevanță în soluționarea cauzei din mai multe considerente, astfel:

1. Art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal reprezintă norma de referință în materia impozitării clădirilor deținute de persoanele juridice și, potrivit alin. (1) al acestui articol, „*impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii*”.

2. Potrivit alin. (3) al acestui articol, „**Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare**”, respectiv Legea contabilității nr. 82/1991.

Prin urmare, această valoare de inventar este, în realitate, valoarea contabilă a clădirii.

3. Obligația de actualizare a valorii de inventar a fiecărei clădiri înregistrată în contabilitatea persoanei juridice derivă indirect din prevederile alin. (6) al art. 253 din Codul fiscal, în sensul că impozitul pe clădiri (cota impozitului) se majorează în cazul în care clădirile nu au fost reevaluate, dat fiind interesul fiscoșului în a colecta cât mai multe impozite și taxe, și reprezintă, în ultimă instanță, o sancțiune pentru persoana juridică în cauză. Dat fiind că legiuitorul îi aplică o astfel de sancțiune, nu trebuie să ne conducă la ideea că toți deținătorii de clădiri și le-ar fi evaluat și, prin urmare, valoarea contabilă ar reflecta valoarea de circulație a clădirii.

4. Potrivit alin. (6)¹ teza finală al aceluiași articol, sunt exceptate de la aplicarea prevederilor art. 6 clădirile care au fost amortizate potrivit legii, or este de notorietate că aceste clădiri care au făcut obiectul privatizării societăților comerciale cu capital de stat, prin cumpărare de acțiuni, sunt clădirile cu o vechime de peste 50 de ani, în cele mai multe cazuri amortizate, potrivit legii.

IV. Înregistrarea în contabilitate a unei valori de inventar a clădirii la momentul privatizării nu trebuie să conducă la deposedarea proprietarului actual de echivalentul bănesc al prejudiciului suferit ca urmare a restituirii clădirii către vechiul proprietar, întrucât noul proprietar a **cumpărat acțiuni, și nu elemente de patrimoniu**, iar acțiunile trebuie să reflecte atât activul (patrimoniul), cât și pasivul (datoriile societății) care, de cele mai multe ori, depășește valoarea activului, astfel încât activul net patrimonial ar avea o valoare negativă.

În consecință, noul proprietar este de două ori păgubit: o dată, ca urmare a achitării tuturor datoriilor societății privatizate și, a doua oară, ca urmare a despăgubirii, pentru ieșirea din patrimoniu a clădirii la valoarea contabilă a acesteia.

V. Interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție alin. (2) al art. 32⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale vine, de altfel, în coliziune cu prevederile art. 32⁴ alin. (5) din același act normativ, care prevăd că „*În cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă societățile comerciale sunt obligate la plata echivalentului bănesc al imobilelor, instituțiile publice implicate vor plăti direct suma prevăzută în hotărâre*”. Or, în această situație despăgubirile nu **mai pot fi**

limitate, reclamantul având dreptul să probeze prin orice mijloace de probă valoarea imobilului revendicat.

Mai mult, în acest context, prin interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2011 se instituie și o discriminare, care nu are la bază o justificare obiectivă și rezonabilă, ci are în vedere exclusiv calitatea persoanei care este îndreptățită la o asemenea despăgubire, respectiv dacă sunt foștii proprietari ai bunurilor imobile preluate de stat sau dacă este o societate comercială aflată în ipoteza normelor criticate în cauza de față. Însă, prejudiciul cauzat prin restituirea imobilelor este, în egală măsură, același pentru ambele categorii de păgubiți.

VI. Din cele prezentate este evident că prin interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2011 se încalcă prevederile art. 44 alin. (2) coroborate cu cele ale art. 44 alin. (3) din Constituția României.

Ceea ce este și mai grav, în opinia mea, este faptul că prin Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2011 Înalta Curte de Casație și

Justiție nu s-ar limita la a interpreta o normă legală, în virtutea prerogativelor stabilite prin art. 126 alin. (3) din Constituție, ci a **creat o normă legală neavută în vedere de legiuitor**, ceea ce contravine art. 61 alin. (1) coroborat cu art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, întrucât statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale, iar Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării. Or, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, a arătat că, în exercitarea atribuției prevăzute de art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție are obligația de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, cu respectarea principiului fundamental al separației și echilibrului puterilor, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituția României, și nu are competența constituțională să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege.

Judecător,
Petre Lăzăroiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 234 din 15 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 și ale art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 32—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și ale art. 32—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Andrei Lucian Benzal și Alexandru Benzal în Dosarul nr. 48.608/3/2012 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 109D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, făcând referire la Decizia Curții Constituționale nr. 88 din 27 februarie 2014, pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții, apreciază că aceasta este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din data de 17 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 48.608/3/2012, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și ale art. 32—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Andrei Lucian Benzal și Alexandru Benzal. Excepția a fost ridicată cu ocazia soluționării unei cereri având ca obiect „Legea nr. 10/2001 — soluționare notificare”.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia arată că Legea nr. 165/2013 nu a abrogat dispozițiile art. 25 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, acestea rămânând, în continuare, aplicabile în procedura administrativă de soluționare a notificărilor de către entitatea investită prin lege. Nefăcând referire expresă la faptul că litigiilor aflate pe rolul instanțelor de judecată la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 le sunt aplicabile doar măsurile referitoare la finalizarea procesului de restituire, dispozițiile art. 4 determină aplicarea retroactivă a legii cu încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2). Litigiile aflate pe rolul instanțelor de judecată au avut în vedere legea aplicabilă la momentul sesizării inițiale, iar faptul că în curs de judecată au fost surprinse de apariția Legii nr. 165/2013, care reglementează alte termene și condiții decât cele de la momentul formulării și înregistrării cererilor de chemare în judecată, ce urmează a se aplica în condițiile art. 4 din această lege, răstoarnă principiul fundamental al neretroactivității legii. Deși persoana interesată

s-a adresat justiției respectând atât legislația în vigoare, cât și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. XX din 19 martie 2007, aceasta se găsește în situația în care, deși a acționat diligent, cu respectarea termenelor și condițiilor, este sancționată prin aplicarea retroactivă a noii legislații. Or, nu i se poate pretinde unui subiect de drept să răspundă pentru o conduită ce a respectat ordinea de drept în vigoare și nici să prevadă o reglementare viitoare a legiuitorului.

6. În continuare se susține că, atîndu-se termene diferite de soluționare a notificărilor, se aduce atingere principiului egalității în drepturi a subiecților de drept cărora legea li se adresează, dat fiind faptul că beneficiarii termenelor mai scurte au un regim preferențial față de cei care sunt obligați să aștepte termene mai lungi.

7. Referitor la dispozițiile art. 32—35 din Legea nr. 165/2013 arată că acestea, prin conținutul lor, aduc atingere dreptului de acces la justiție, exercitarea lui fiind interzisă în perioadele pe care le stabilește. Or, restrângerea acestui drept poate avea loc doar în condițiile reglementate de art. 53 alin. (1) din Constituție, ca măsură de excepție reglementată prin lege și numai dacă se impune în cazul situațiilor prevăzute de textul constituțional. Legea nr. 165/2013, prin art. 32—35, interzice accesul la justiție, acesta fiind permis doar după scurgerea unui termen de 6 luni calculat din momentul expirării celorlalte termene de 12, 24 și 36 de luni, fără a exista vreo justificare sau o necesitate de natura celor prevăzute de art. 53 din Constituție.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 sunt retroactive, întrucât s-a acționat, de fapt, asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, modificând în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*. În acest sens menționează Decizia Curții Constituționale nr. 830/2008.

9. De asemenea apreciază că prin instituirea unor termene diferite de soluționare a cererilor depuse în temeiul Legii nr. 10/2001 în funcție de gradul de încărcare a autorităților publice competente să le soluționeze și de numărul de cereri rămase nerezolvate se creează premisele unei discriminări. Or, acest criteriu de diferențiere impus de legiuitor nu poate fi considerat ca fiind obiectiv și rezonabil.

10. Dispozițiile art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 îngăduiesc accesul liber la justiție doar prin raportare la art. 4 din același act normativ, întrucât prin simplul fapt că legiuitorul a impus noi termene de soluționare a dosarelor aflate în lucru, dar și alte termene de sesizare a instanței de judecată, nu se aduce atingere accesului liber la justiție. Însă intervenția acestor dispoziții în procesele aflate pe rolul instanțelor de judecată, care de cele mai multe ori au condus la respingerea ca prematur formulate a cererilor de chemare în judecată, apare ca o ingerință a legiuitorului în procesul de realizare a justiției, întrucât excepția de prematuritate este o excepție de fond, peremptorie și absolută, care, odată admisă, face ca acțiunea să fie respinsă.

11. Cu privire la celelalte critici de neconstituționalitate apreciază că nu pot fi reținute, normele indicate fiind în concordanță cu principiile constituționale invocate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Analizând excepția de neconstituționalitate așa cum aceasta a fost ridicată, Curtea reține că incidența dispozițiilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 în cauza dedusă judecării este, în mod necesar, subsecventă admiterii caracterului novator al reglementărilor consacrate prin legea menționată cu privire la materia măsurilor reparatorii prin echivalent. Așa fiind, instituirea noilor reglementări reprezintă o soluție legislativă nouă, de imediată aplicare, care a devenit incidentă în cauza aflată pe rolul instanței judecătorești prin intermediul normei consacrate de art. 4 din lege. Ca atare, plecând de la aceste premise și ținând seama de motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 33 și cele ale art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 32—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013.

Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 4: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 32: „(1) *Se instituie un termen de decădere în procedura administrativă, de 120 de zile, în care persoanele care se consideră îndreptățite pot completa cu înscrisuri dosarele depuse la entitățile investite de lege. Termenul curge de la data la care persoanei i se comunică în scris documentele necesare soluționării cererii sale.*

(2) *Termenul prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit la cererea scrisă a persoanei care se consideră îndreptățită sau a reprezentantului legal, prin decizia conducătorului entității investite de lege sau a persoanei împuternicite de către acesta, o singură dată, pentru o perioadă de 60 de zile, în situația în care persoana care se consideră îndreptățită face dovada efectuării unor demersuri privind completarea dosarului în raport cu alte instituții.*

(3) *Cererea de prelungire a termenului se va formula în interiorul termenului prevăzut la alin. (1) și va fi însoțită de dovada demersurilor întreprinse.*

(4) *Instituțiile deținătoare au obligația de a elibera, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii, actele doveditoare solicitate.*”;

— Art. 33: „(1) *Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:*

a) *în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;*

b) *în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;*

c) *în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.*

(2) *Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.*

(3) *Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la*

sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 34: „(1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(2) Dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data înregistrării lor, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(3) Numărul dosarelor prevăzute la alin. (1) și data înregistrării dosarelor prevăzute la alin. (2) se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și se comunică, la cerere, persoanelor îndreptățite.”;

— Art. 35: „(1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.

(4) Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.

(5) Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

15. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1), (2) și (3) cu privire la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

16. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014*, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la momentul pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

17. Curtea constată că, în măsura în care a reținut constituționalitatea textului criticat într-o anumită interpretare, ce rezultă direct din dispozitivul deciziei, devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Rațiunea aplicării acestor dispoziții legale constă în faptul că, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât în dispozitivul deciziei pronunțate în cadrul competenței prevăzute

de art. 146 lit. d) din Constituție că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, se menține prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, dar sunt excluse din cadrul constituțional toate celelalte interpretări posibile (a se vedea Decizia nr. 898 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, și Decizia nr. 13 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 13 februarie 2014).

18. Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după momentul sesizării Curții Constituționale de către instanța judecătorească, Curtea urmează să respingă această excepție ca devenită inadmisibilă.

19. În continuare, Curtea reține că instanța de judecată urmează ca, în virtutea prevederilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, să respecte deciziile Curții Constituționale în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în speța dedusă soluționării, atât sub aspectul dispozitivului, cât și al considerentelor pe care acesta se sprijină. De aceea, chiar dacă excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale — de exemplu, Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, și Decizia nr. 319 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 25 aprilie 2012 — decizia anterioară de constatare a neconstituționalității art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție.

20. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 32, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013, Curtea constată că litigiul aflat pe rolul instanței de judecată, în cadrul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, privește acțiunea autorilor excepției prin care aceștia solicită instanței să constate refuzul nejustificat al entității prevăzute de lege — municipiul București, prin primar general — de a răspunde în termen de 60 de zile notificării depuse potrivit Legii nr. 10/2001 și de a judeca cauza pe fond. Totodată, Curtea observă că dispozițiile art. 32 din Legea nr. 165/2013 instituie un termen de decădere în procedura administrativă, în care persoanele care se consideră îndreptățite pot completa cu înscrisuri dosarele depuse la entitățile investite de lege, iar art. 34 din același act normativ privește soluționarea dosarelor înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și la cele care vor fi transmise acestuia ulterior datei intrării în vigoare a legii. Dispozițiile art. 35 din Legea nr. 165/2013 reglementează căile de atac împotriva deciziilor emise cu respectarea prevederilor art. 33 și art. 34 din Legea nr. 165/2013.

21. Curtea remarcă că procesul de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, astfel cum acesta era reglementat de legislația anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, comportă două etape. Prima etapă, guvernată de dispozițiile Legii nr. 10/2001, debutează cu depunerea notificării prin care se solicită restituirea în natură a imobilului și se încheie cu emiterea deciziei/dispoziției prin care imobilul se restituie în natură, se acordă măsuri reparatorii prin echivalent sau se propune acordarea de despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv. Cea de-a doua etapă este guvernată de dispozițiile Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și se referă la procedura de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor care nu pot fi restituite în natură, rezultate

* Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 16 aprilie 2014.

din aplicarea Legii nr. 10/2001, procedură ce avea ca finalitate adoptarea deciziei de despăgubire, urmată, după caz, de emiterea unui titlu de plată sau a unuia de conversie, pe de altă parte.

22. Având în vedere cele expuse, Curtea constată că procesul aflat pe rolul instanței de judecată în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate se circumscrie primei etape a procesului de restituire, nefiindu-i aplicabile dispozițiile art. 32, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013.

23. Astfel, având în vedere reglementările criticate raportate la obiectul cauzei în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, *Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*. Or, „legătura cu soluționarea cauzei” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului.

24. În aceste condiții, Curtea va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 32, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013.

25. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că autorii acesteia susțin că, instituind în sarcina entităților investite de lege termene diferite de soluționare a cererilor formulate potrivit Legii nr. 10/2001, dispozițiile criticate creează situații mai

favorabile persoanelor cărora li se aplică termenul de 12 luni față de cele cărora li se aplică termenele de 24, respectiv 36 de luni.

26. Curtea constată că dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013 au mai fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare, prin Decizia nr. 95 din 27 februarie 2014^{*)}, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la momentul pronunțării prezentei decizii, reținând constituționalitatea acestor norme. Cu acel prilej, Curtea a observat că pentru persoane aflate în aceeași situație se instituie termene diferite (12 luni, 24 de luni, respectiv 36 de luni) de soluționare a cererilor formulate potrivit Legii nr. 10/2001, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și de emitere a deciziei de admitere sau de respingere a acestora, ceea ce echivalează cu instituirea unui tratament diferit determinat de numărul mare de cereri. Totodată, Curtea a reținut că termenele introduse prin dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013 au ca scop eficientizarea procedurilor administrative și în final respectarea drepturilor tuturor persoanelor interesate, reprezentând în același timp un scop legitim, cu atât mai mult cu cât este evident că un termen considerat adecvat pentru soluționarea unui număr de 2.500 de cereri nu poate păstra aceeași caracteristică și în ceea ce privește soluționarea unui număr de 5.000 de cereri. Prin urmare, Curtea a constatat că există un raport de proporționalitate rezonabil între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia, iar tratamentul juridic diferențiat instituit de textul de lege criticat are o justificare obiectivă și rezonabilă și nu se constituie într-o încălcare a dispozițiilor constituționale invocate.

27. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză. Prin urmare, Curtea va respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 165/2013.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Andrei Lucian Benzal și Alexandru Benzal în Dosarul nr. 48.608/3/2012 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 32, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișu

^{*)} Decizia nr. 95 din 27 februarie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 5 mai 2014.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la București la 21 mai 2014 și la 26 mai 2014 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut (Proiect privind completarea sprijinului financiar acordat de Uniunea Europeană pentru restructurarea agriculturii) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 28 decembrie 2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 7 alin. (2) din Legea nr. 14/2009 pentru ratificarea Acordului de împrumut (Proiect privind completarea sprijinului financiar acordat de Uniunea Europeană pentru restructurarea agriculturii) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 28 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 14/2009, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Amendamentul convenit prin schimbul de scrisori*) semnate la București la 21 mai 2014 și la 26 mai 2014 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Acordul de împrumut (Proiect privind completarea sprijinului financiar acordat de

Uniunea Europeană pentru restructurarea agriculturii) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 28 decembrie 2007, ratificat prin Legea 14/2009, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,
Daniel Constantin
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean

București, 2 iulie 2014.
Nr. 549.

Grupul Băncii Mondiale,
România
BANCA INTERNAȚIONALĂ PENTRU
RECONSTRUCȚIE ȘI DEZVOLTARE
Asociația Internațională de Dezvoltare

Clădirea UTI, etaj 6
Str. Vasile Lascăr nr. 31
Sectorul 2, 010664
București, România

Tel.: (+4) 021-201-031
Fax: (+4) 021-201-0338

26 mai 2014

Excelenței Sale
Ioana-Maria Petrescu,
ministrul finanțelor publice
București, România

Stimată doamnă:

România: Proiectul privind completarea sprijinului financiar acordat de Uniunea Europeană pentru restructurarea agriculturii (CESAR) — Împrumut nr. 4.875 — cea de-a doua extindere a datei-limită de tragere

Ca urmare a scrisorii dumneavoastră datate 21 mai 2014, prin care ni s-a cerut extinderea datei-limită de tragere a împrumutului la care s-a făcut referire mai sus, am plăcerea de a vă informa că Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (*Banca*) a dat curs solicitării dumneavoastră și a stabilit data de 30 septembrie 2014 ca ultimă dată pentru îndeplinirea scopurilor anexei nr. 2, secțiunea IV, B.2 la Acordul de împrumut dintre România și Bancă, datat 28 decembrie 2007, amendat.

Extinderea datei-limită de tragere menționată mai sus este acordată pentru partea a II-a (Servicii de orientare socioeconomică pentru populația din agricultură) și pentru partea a III-a (Politică, strategie și management) a proiectului

*) Traducere.

implementat de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR), după cum este prezentat în anexa nr. 1 la Acordul de împrumut.

Se vor efectua disponibilizări suplimentare din împrumut pentru aplicațiile de tragere primite la Centrul regional de procesare din Zagreb la încheierea activității la 30 decembrie 2014 referitor la cheltuielile eligibile executate până la 30 septembrie 2014 (respectiv plățile efectuate sau plățile datorate pentru bunuri, lucrări și servicii care au fost furnizate până la 30 septembrie 2014).

Sumele din împrumut care au rămas netrase după disponibilizările făcute în legătură cu aplicațiile de tragere aferente părții I a proiectului vor fi anulate.

Noua dată-limită de tragere este stabilită cu asigurarea faptului că au fost prevăzute suficiente resurse bugetare pentru a permite finalizarea completă a activităților în cadrul părții a II-a și părții a III-a a proiectului.

Cu sinceritate,
Elisabetta Capannelli,
director de țară
Banca Mondială România
Excelenței Sale Ioana-Maria Petrescu
Cc:

26 mai 2014

Excelenței Sale
Daniel Constantin,
ministrul agriculturii și dezvoltării rurale
București, România
Domnului George Turtoi,
secretar de stat,
Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
București, România
Domnului Attila György,
secretar de stat,
Ministerul Finanțelor Publice
București, România
Doamnei Boni Florinela Cucu,
director general,
Ministerul Finanțelor Publice
București, România
Domnului Frank Heemskerk
director executiv,
Banca Mondială

ROMÂNIA
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Cabinetul ministrului

21 mai 2014

BANCA MONDIALĂ
Doamnei Mamta Murthy, director de regiune
Țările Baltice și ale Europei Centrale și Regiunea pentru Europa și Asia Centrală
Cc:

Doamnei Elisabetta Capannelli,
director de țară
Domnului Gabriel Ioniță
TTL

Ref. Prelungirea Proiectului privind completarea sprijinului financiar acordat de Uniunea Europeană pentru restructurarea agriculturii (CESAR)

Stimată doamnă Murthy,

Ca urmare a solicitării Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, dorim să vă rugăm să aveți amabilitatea de a fi de acord cu prelungirea cu 3 luni a datei-limită de tragere a împrumutului, respectiv de la 30 iunie 2014 la 30 septembrie 2014, precum și cu acordarea unei luni de grație.

Precizăm faptul că prezenta extindere va facilita Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale să finalizeze 20 de contracte aflate în implementare, să utilizeze 3,5 milioane euro, să realizeze auditul pentru anii 2013 și 2014 și să implementeze totodată rezultatele din rapoartele consultanților plătiți din sumele împrumutului.

Menționăm că până în prezent împrumutul a fost extins o singură dată pentru o perioadă de 12 luni, i s-a acordat o perioadă de grație de 4 luni și că Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale dispune de fonduri bugetare suficiente pentru finalizarea la termen a proiectului.

În așteptarea primirii unui răspuns pozitiv din partea dumneavoastră, rămân a dumneavoastră sinceră,

Ioana-Maria Petrescu,
ministrul finanțelor publice

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurii de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național „Reabilitarea liniei c.f. Brașov—Simeria, componentă a Coridorului IV paneuropean, pentru circulația trenurilor cu viteza maximă de 160 km/h, secțiunea Coșlariu—Simeria”, pentru unitățile administrativ-teritoriale: Săliștea și Șibot — județul Alba, Geoagiu, Romos, Orăștie, Turdaș și Simeria — județul Hunedoara

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 784/2011 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitarea liniei c.f. Brașov—Simeria, componentă a Coridorului IV paneuropean, pentru circulația trenurilor cu viteza maximă de 160 km/h, secțiunea Coșlariu—Simeria”,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național „Reabilitarea liniei c.f. Brașov—Simeria, componentă a Coridorului IV paneuropean, pentru a asigura circulația trenurilor cu viteza maximă de 160 km/h, secțiunea Coșlariu—Simeria”, potrivit planurilor de amplasament prevăzute în anexa nr. 1*).

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Reabilitarea liniei c.f. Brașov—Simeria, componentă a Coridorului IV paneuropean, pentru circulația trenurilor cu viteza maximă de 160 km/h, secțiunea Coșlariu—Simeria”, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

(2) Lista cuprinzând imobilele supuse exproprierii potrivit alin. (1), situate pe raza localităților Săliștea și Șibot — județul Alba, Geoagiu, Romos, Orăștie, Turdaș și Simeria — județul Hunedoara, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Sumele individuale estimate de către expropriator aferente despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării prevăzute la art. 1, situate pe raza localităților Săliștea și Șibot — județul Alba, Geoagiu, Romos, Orăștie, Turdaș și Simeria — județul Hunedoara, în cuantum total de 2.336.138,30 lei, sunt alocate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, pentru Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., în

limita sumelor aprobate prin Legea bugetului de stat pe anul 2014 nr. 356/2013, la capitolul 84.01 „Transporturi”, titlul 56 „Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare”, articolul 56.03 „Programe din fondul de coeziune (FC)”.

Art. 4. — Sumele individuale prevăzute la art. 3 se virează de către Ministerul Transporturilor, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării acestora, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. la dispoziția proprietarilor de imobile, pentru lucrarea de utilitate publică de interes național prevăzută la art. 1, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 5. — Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică prevăzută la art. 1, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 6. — Planurile cu amplasamentul lucrării se aduc la cunoștință publică prin afișare la sediul consiliilor locale și prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Ioan Rus
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 2 iulie 2014.
Nr. 559.

*) Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

L I S T A

cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Reabilitarea liniei c.f. Brașov—Simeria, componentă a Coridorului IV paneuropean, pentru circulația trenurilor cu viteză maximă de 160 km/h, secțiunea Coșlaru—Simeria”, pentru următoarele unități administrativ-teritoriale: Săliștea și Șibot — județul Alba, Geogiu, Romos, Orăștie, Turdaș și Simeria — județul Hunedoara, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Județul	U.A.T.	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului terenului	Suprafața totală (mp)	Categoria de folosință	Nr. cadastral/ Nr. carte funciara	Tariful/ parcela	Poziția față de localitate	Suprafața de expropriat (mp)	Valoarea despăgubirii terenului conform Legii nr. 255/2010 (lei)	Construcții de expropriat (ml)	Construcții de expropriat (mp)	Valoarea despăgubirii construcției conform Legii nr. 255/2010 (lei)	Valoarea despăgubirii totale (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	ALBA	Săliștea	PRIMĂRIA SĂLIȘTEA (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	3348	F		7/73	extravilan	714	285,60				285,60
2	ALBA	Săliștea	PRIMĂRIA SĂLIȘTEA (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	449	F		1/1153	extravilan	449	179,60				179,60
3	ALBA	Săliștea	BALOSIN GHE. MARIA; PĂDUREAN I. GHEORGHE	4300	A		17/147/5	extravilan	20	16,00				16,00
4	ALBA	Săliștea	RADU GHE. VALERIA	1200	A		17/147/4	extravilan	33	26,40				26,40
5	ALBA	Săliștea	IONCU V. VIRGIL	1200	A		17/147/3	extravilan	45	36,00				36,00
6	ALBA	Săliștea	CAZAN A. GHEORGHE; CAZAN A. NICOLAE	1200	A		17/147/2	extravilan	45	36,00				36,00
7	ALBA	Săliștea	HRIB GHE. MINERVA; RADU GHE. IOANA; STAN GHE. GABRIELA; STAN GHE. MARIA	9400	A		17/147/1	extravilan	285	228,00				228,00
8	ALBA	Săliștea	IONCU V. VIRGIL	1377	A		19/163/2	extravilan	78	62,40				62,40
9	ALBA	Săliștea	LUDOȘAN N. IOAN	3864	A		19/163/3	extravilan	451	360,80				360,80
10	ALBA	Săliștea	PRIMĂRIA SĂLIȘTEA (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	4968	A		19/163/4/1	extravilan	147	117,60				117,60
11	ALBA	Săliștea	PRIMĂRIA SĂLIȘTEA (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	8335	P		3/17	extravilan	262	104,80				104,80
12	ALBA	Săliștea	COMUNA SĂLIȘTEA	1400	A	70208	3/18/10	extravilan	81	64,80				64,80
13	ALBA	Săliștea	PRIMĂRIA SĂLIȘTEA (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	7377	F		3/19	extravilan	292	116,80				116,80
14	ALBA	Săliștea	CAZAN T. TRAIAN; POPESCU GHE. IOANA	1800	A		8/78/12	extravilan	38	30,40				30,40
15	ALBA	Săliștea	CĂZAN GHEORGHE; RADU MARIA	1800	A		8/78/13	extravilan	48	38,40				38,40
16	ALBA	Săliștea	PRIMĂRIA SĂLIȘTEA (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	3900	A		39/376/10	extravilan	34	27,20				27,20

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
17	ALBA	Săliște	PRIMĂRIA SĂLIȘTEA (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	4500	A		39/372/1	extravilan	322	257,60				257,60
18	ALBA	Săliște	PRIMĂRIA SĂLIȘTEA (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	2500	A		39/372/2	extravilan	384	307,20				307,20
19	ALBA	Săliște	PRIMĂRIA SĂLIȘTEA (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	441	P		3/17	extravilan	2	0,80				0,80
20	ALBA	Săliște	PRIMĂRIA SĂLIȘTEA (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	31840	A		7/66	extravilan	4740	3.792,00				3.792,00
21	ALBA	Săliște	CĂLUGĂR ANA; CĂLUGĂR IOAN DORIN; STĂNCEL TĂȚIANA	3500	A		7/72/134	extravilan	13	10,40				10,40
22	ALBA	Săliște	MUNTEAN R. IOANA	6300	A		7/72/135	extravilan	19	15,20				15,20
23	ALBA	Săliște	VĂCARU G. VIORICA	3400	A		7/72/136	extravilan	9	7,20				7,20
24	ALBA	Săliște	GOLDBECK-LOWE MIHAELA-CECILIA; POPESCU RODICA-MARIA	6500	A		7/72/137	extravilan	4	3,20				3,20
25	ALBA	Săliște	PĂTRUT I. AVRAM; PĂTRUT P. ELISABETA	9100	A		7/72/133	extravilan	67	53,60				53,60
26	ALBA	Săliște	IONESCU T. ZOITA; NEACȘU T. ANA; STAN T. GHEORGHE	3600	A		8/78/6	extravilan	60	48,00				48,00
27	ALBA	Săliște	OLTEAN S. NICOLAE	3600	A		8/78/7	extravilan	87	69,60				69,60
28	ALBA	Săliște	ȘUVAINA P. NICOLAE	3400	A		8/78/8	extravilan	75	60,00				60,00
29	ALBA	Săliște	MAIER N. GHEORGHE	3600	A		8/78/9	extravilan	88	70,40				70,40
30	ALBA	Săliște	BUCURN. IOAN	3600	A		8/78/10	extravilan	76	60,80				60,80
31	ALBA	Săliște	GROZA N. NICOLAE; NUȚU N. GHEORGHE; NUȚU N. LUCIA	3600	A		8/78/11	extravilan	61	48,80				48,80
32	ALBA	Șibot	S.C. PUBLITRANS INTERNATIONAL — S.R.L.	2100	A	70810	160/1704/27	extravilan	153	153,00				153,00
33	ALBA	Șibot	TOCACI SABIN	7000	A		160/1704/1	extravilan	227	227,00				227,00
34	ALBA	Șibot	BADIU LUCIAN-CLAUDIU	3200	A		160/1704/2	extravilan	149	149,00				149,00
35	ALBA	Șibot	IACOB G. GHEORGHE	9600	A		160/1704/3	extravilan	491	491,00				491,00
36	ALBA	Șibot	DANCIU DOINA; MILESAN PARASCHIVA; POPA L. PETRU; POPA L. SABIN	5600	A		160/1704/4	extravilan	353	353,00				353,00
37	ALBA	Șibot	RUSAN GLIGOR	2500	A		160/1704/5	extravilan	165	165,00				165,00
38	ALBA	Șibot	ȘTEBLEA T. ANA	4400	A		160/1704/6	extravilan	275	275,00				275,00
39	ALBA	Șibot	HAI SABIN NICOLAE	11403	A	160/70993	160/1704/7	extravilan	397	397,00				397,00
40	ALBA	Șibot	CRÎȘAN I. AUREL	2800	A		160/1704/8	extravilan	66	66,00				66,00

41	ALBA	Şibot	TOMOTAŞ IOSIF	2800	A		160/1704/9	extravilan	74	74,00				74,00
42	ALBA	Şibot	IOSIF CONSTANTIN; IOSIF IONEL	2801	A		160/1704/10	extravilan	96	96,00				96,00
43	ALBA	Şibot	IOSIF T. AUREL	4200	A		160/1704/11	extravilan	194	194,00				194,00
44	ALBA	Şibot	STROIAN NICOLAE	5600	A		160/1704/12	extravilan	288	288,00				288,00
45	ALBA	Şibot	HURDUBAN ION	4600	A		160/1704/14	extravilan	301	301,00				301,00
46	ALBA	Şibot	POPA MARIA; POPA ANUȚA; STROIAN NICOLAE	2100	A		160/1704/13	extravilan	118	118,00				118,00
47	ALBA	Şibot	MICA FLORIAN	2400	A		160/1704/15	extravilan	172	172,00				172,00
48	ALBA	Şibot	ZGÎRDEA IONEL	2800	A		160/1704/16	extravilan	210	210,00				210,00
49	ALBA	Şibot	MIHAILĂ SIMION	3500	A		160/1704/17	extravilan	271	271,00				271,00
50	ALBA	Şibot	PRIMĂRIA ŞIBOT (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	3500	A		160/1704/18	extravilan	278	278,00				278,00
51	ALBA	Şibot	RADU A. IOAN; RADU A. TRAIAN	2800	A		160/1704/19	extravilan	222	222,00				222,00
52	ALBA	Şibot	POPA V. AUREL	2800	A		160/1704/20	extravilan	223	223,00				223,00
53	ALBA	Şibot	MARA AUREL; RUSU OCTAVIA	2800	A		160/1704/21	extravilan	224	224,00				224,00
54	ALBA	Şibot	BÎTEA VIORICA; DICEANU RODICA; GRĂDINAR MĂRIOARA; IOSIF I. IOAN	7100	A		160/1704/22	extravilan	550	550,00				550,00
55	ALBA	Şibot	AVRAM AURELIA; DĂIAN ANA RODICA; DUȘA CORNEL; DUȘA CĂTĂLIN RAUL; DUȘA AMALIA CASSIANA; DUȘA CAMELIA ADINA	4201	A	70125	160/1704/23	extravilan	355	355,00				355,00
56	ALBA	Şibot	MOISE VASILE	4500	A		160/1704/24	extravilan	384	384,00				384,00
57	ALBA	Şibot	MAY S. MARELENA	5800	A		160/1704/25	extravilan	518	518,00				518,00
58	ALBA	Şibot	MICLEA T. ROMUL; VASILESCU PADURE VIORICA	15400	A		160/1704/28	extravilan	1259	1.259,00				1.259,00
59	ALBA	Şibot	SUCIU IOAN ALEXANDRU; TOADER APOSTOL	5377	A	143/71210	160/1704/29	extravilan	372	372,00				372,00
60	ALBA	Şibot	CRÎȘAN IONEL	5600	A		160/1704/30	extravilan	383	383,00				383,00
61	ALBA	Şibot	DRĂGAN VIOREL; HERLEA MARIA	20400	A		160/1704/31	extravilan	1348	1.348,00				1.348,00
62	ALBA	Şibot	DARA IOAN	4200	A		160/1704/32	extravilan	266	266,00				266,00
63	ALBA	Şibot	MARA REMUS; MARA SABIN	5700	A		160/1704/33	extravilan	350	350,00				350,00
64	ALBA	Şibot	HURDUBAN N. MARIA	5900	A		160/1705/18	extravilan	3	3,00				3,00
65	ALBA	Şibot	MARIAN CORNEL-VASILE	5800	A		160/1705/17	extravilan	9	9,00				9,00
66	ALBA	Şibot	MOISĂ SILVIU MIRCEA	1500	A		160/1705/16	extravilan	4	4,00				4,00
67	ALBA	Şibot	VINERAN M. GHEORGHE	2900	A		160/1715/15	extravilan	8	8,00				8,00
68	ALBA	Şibot	MAIERAȘ T. ZINA; TODOR T. DAN	9000	A		160/1705/14	extravilan	68	68,00				68,00
69	ALBA	Şibot	KAPRANCZAY S. MARIA	6000	A		160/1705/12	extravilan	88	88,00				88,00

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
70	ALBA	Şibot	NISPEAN I. MARIA; ROMANTAN I. SALOMIA	6000	A		160/1705/12	extravilan	104	104,00				104,00
71	ALBA	Şibot	BUDI R. MARIA; LUPU R. VASILE; LUPU R. IOANI; LUPU MARIA	2900	A		160/1705/11	extravilan	55	55,00				55,00
72	ALBA	Şibot	LAZEA DAN-AVRAM; LAZEA MARINELA	2900	A		160/1705/10	extravilan	59	59,00				59,00
73	ALBA	Şibot	CODEA I. ROMOLUS	3000	A		160/1705/9	extravilan	65	65,00				65,00
74	ALBA	Şibot	RADU N. NICOLAE; RADU N. AUREL; URITESCU IOAN; URITESCU GHEORGHE; URITESCU NICOLETA; URITESCU CRISTINA; URITESCU NICOLAE; URITESCU LUCIA	5800	A		160/1705/8	extravilan	137	137,00				137,00
75	ALBA	Şibot	PENESCU ION; PENESCU I. SOFIA; PENESCU I. NICOLAE; PENESCU IRIMIE; VINTAN MARIA	2900	A		160/1705/7	extravilan	75	75,00				75,00
76	ALBA	Şibot	BOTA I. ANA	2900	A		160/1705/6	extravilan	79	79,00				79,00
77	ALBA	Şibot	STANCA PRECUP	7400	A		160/1705/5	extravilan	222	222,00				222,00
78	ALBA	Şibot	GROSAN ANTON PETRICA; GROSAN MARIANA	5500	A		160/1705/4	extravilan	185	185,00				185,00
79	ALBA	Şibot	CARABAŞ GHEORGHE-ROMI; CARABAŞ CORNELIA MARIA	5800	A		160/1705/3	extravilan	210	210,00				210,00
80	ALBA	Şibot	MEICIU N. IOANA	12000	A		160/1705/2	extravilan	500	500,00				500,00
81	ALBA	Şibot	S.C. „ARVIN” — S.R.L.	11601	A	243/71208	160/1705/1	extravilan	504	504,00				504,00
82	ALBA	Şibot	DARA TEODORA; MUNTEAN MARIANA-RODICA	11400	A		160/1704/41	extravilan	621	621,00				621,00
83	ALBA	Şibot	BUCUR P. SABIN	3500	A		160/1704/40	extravilan	185	185,00				185,00
84	ALBA	Şibot	SUCIU G. NICODIM	4200	A		160/1704/39	extravilan	226	226,00				226,00
85	ALBA	Şibot	POPA N. ELISABETA	2900	A		160/1704/38	extravilan	159	159,00				159,00
86	ALBA	Şibot	BOTA V. MINA	5700	A		160/1704/37	extravilan	322	322,00				322,00
87	ALBA	Şibot	SUCIU I. MIHAILĂ	2900	A		160/1704/36	extravilan	169	169,00				169,00
88	ALBA	Şibot	TAT VALERIA	2100	A		160/1704/34	extravilan	126	126,00				126,00
89	ALBA	Şibot	BUCUR IOAN; CIOPONAŢĂ VIOREL	1400	A		160/1704/35	extravilan	83	83,00				83,00
90	ALBA	Şibot	COMUNA ŞIBOT	4620	P	325/70013	—	intravilan	60	600,00				600,00
91	ALBA	Şibot	PRIMĂRIA ŞIBOT (TEREN LA DISPOZIŢIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂŢII)**	394	P		679	intravilan	37	370,00				370,00
92	ALBA	Şibot	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	1675	A		676 677	intravilan	19	190,00	14,00		1.358,00	1.548,00
93	ALBA	Şibot	PRIMĂRIA ŞIBOT (TEREN LA DISPOZIŢIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂŢII)**	575	N		851/1	intravilan	165	1.650,00				1.650,00
94	ALBA	Şibot	PRIMĂRIA ŞIBOT (TEREN LA DISPOZIŢIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂŢII)**	4798	P		851/1	intravilan	2128	21.280,00				21.280,00

95	ALBA	Șibot	PRIMĂRIA ȘIBOT (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	193	P		851/1	intravilan	193	1.930,00				1.930,00
96	ALBA	Șibot	PRIMĂRIA ȘIBOT (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	15324	P		123/1494	extravilan	2704	1.352,00				1.352,00
97	ALBA	Șibot	ANGHEL P. PETRU	1479	A		535	intravilan	522	3.132,00	7,50		472,50	3.604,50
					CC		534							
98	ALBA	Șibot	COMUNA BALOMIR	7634	F	70417	—	intravilan	1061	6.366,00				6.366,00
99	ALBA	Șibot	TODEA MARIA; TODEA CANDIN	4500	A		80—81—82/115/1	extravilan	400	400,00				400,00
100	ALBA	Șibot	MIHĂILĂ T. SAFTA	1500	A		80—81—82/115/2	extravilan	146	146,00				146,00
101	ALBA	Șibot	VOIȘAN MARIANA-MONICA; ROTARU NICOLAE	3500	A		80—81—82/115/3	extravilan	428	428,00				428,00
102	ALBA	Șibot	PRIMĂRIA ȘIBOT (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	1984	A		80—81—82/115/4	extravilan	482	482,00				482,00
103	ALBA	Șibot	PRIMĂRIA ȘIBOT (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	1016	N		80—81—82/115/5	extravilan	586	175,80				175,80
104	ALBA	Șibot	MIHU I. CĂTĂLIN; MUREȘAN RODICA; OPRÎȚA OTILIA	12900	A		96/1129/57	extravilan	1893	1.893,00				1.893,00
105	ALBA	Șibot	PRIMĂRIA ȘIBOT (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	6414	N		96/1129/59	extravilan	885	265,50				265,50
106	ALBA	Șibot	JULA M. IOAN	2900	A		96/1129/34	extravilan	3	3,00				3,00
107	ALBA	Șibot	CORPADE I. ANA; CRISTEA I. IOAN	3800	A		96/1129/35	extravilan	23	23,00				23,00
108	ALBA	Șibot	FRĂȚILĂ I. ANA; MANCIU I. IOAN	5000	A		96/1129/37	extravilan	52	52,00				52,00
109	ALBA	Șibot	ISTRATE MINA	5800	A		96/1129/40	extravilan	82	82,00				82,00
110	ALBA	Șibot	MICLEA I. IOAN	2500	A		96/1129/39	extravilan	31	31,00				31,00
111	ALBA	Șibot	STROIA VIRGIL; STROIA ROZALIA	2200	A		96/1129/38	extravilan	26	26,00				26,00
112	ALBA	Șibot	LĂPĂDAT VALENTIN-SORIN	2900	A		96/1129/36	extravilan	27	27,00				27,00
113	ALBA	Șibot	FLEȘERIU I. DRAGOSIN; FLEȘERIU I. IOAN EMIL; FLEȘERIU I. VIRGIL; MANIU I. STELA ERSILA	2900	A		96/1129/41	extravilan	32	32,00				32,00
114	ALBA	Șibot	RADU E. GHEORGHE	2900	A		100/1152/9	extravilan	795	795,00				795,00
115	ALBA	Șibot	ADAM CORNEL; ADAM PARASCHIVA; ANGHEL ANTONIE; ANGHEL SILVIU; ANGHEL MARIA; BADIU AVRAM; FLEȘERIU IOAN; GHERMAN PARASCHIVA; MICLEA SAVETA; MUNTEAN TULLIUS	1900	A		100/1252/8	extravilan	367	367,00				367,00

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
116	ALBA	Șibot	ANGHEL S. MARIA	5400	A		100/1152/7	extravilan	625	625,00				625,00
117	ALBA	Șibot	ANGHEL I. ANTONIE	2100	A		100/1152/6	extravilan	179	179,00				179,00
118	ALBA	Șibot	ANGHEL MARIA; OPRITA DOINA-ADRIANA; ȘTEFĂNUȚ MARIANA; VÎLCEA DOINA	1400	A		100/1152/5	extravilan	28	28,00				28,00
119	ALBA	Șibot	PRIMĂRIA ȘIBOT (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	805	N		96/1129/58	extravilan	805	241,50				241,50
120	HUNEDOARA	Geoagiu	SCHMIDT F. VALENTIN-ODILO	7543	A	1351/747N	124/3907/25	extravilan	192	384,00				384,00
121	HUNEDOARA	Geoagiu	SCHMIDT VALENTIN ODILO	25174	A	1343/735N	124/3907/26	extravilan	118	236,00				236,00
122	HUNEDOARA	Geoagiu	PRIMĂRIA GEOAGIU (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	11054	N		124/3909	extravilan	3814	1.144,20				1.144,20
123	HUNEDOARA	Geoagiu	CARICA V. ILEANA; CARICA G. GHEORGHE; CORPADE G. ELENA	759	A	62737	101	extravilan	66	132,00				132,00
124	HUNEDOARA	Geoagiu	CARICA V. ILEANA; CARICA G. GHEORGHE; CORPADE G. ELENA	677	A	62315	101/3659/7	extravilan	33	66,00				66,00
125	HUNEDOARA	Geoagiu	CIGLENEAN A. SOFICA	1663	A	62318	101/3659/8	extravilan	73	146,00				146,00
126	HUNEDOARA	Geoagiu	ORAȘUL GEOAGIU	166	A	62443	101/3659/9—14	extravilan	63	126,00				126,00
127	HUNEDOARA	Geoagiu	MIHĂILĂ N. OCTAVIAN; SUCIU F. IONUȚ	2240	A	62723	101/3640/125	extravilan	1475	2.950,00				2.950,00
128	HUNEDOARA	Geoagiu	SOCOL I. VASILE	2700	A	62735	101/3659/4	extravilan	1224	2.448,00				2.448,00
129	HUNEDOARA	Geoagiu	CARICA V. ILEANA; CARICA G. GHEORGHE; CORPADE G. ELENA	1025	A	62736	101/3659/6	extravilan	19	38,00				38,00
130	HUNEDOARA	Geoagiu	PRIMĂRIA GEOAGIU (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	208	N		142/4081	extravilan	162	48,60				48,60
131	HUNEDOARA	Geoagiu	ORAȘUL GEOAGIU	1563	CC	61826	Lotul 16	intravilan	4	48,00				48,00
132	HUNEDOARA	Geoagiu	ORAȘUL GEOAGIU	7340	A	61827	Lotul 17	intravilan	11	99,00				99,00
133	HUNEDOARA	Geoagiu	ORAȘUL GEOAGIU	628	A	62286	102/3661/21	extravilan	284	568,00				568,00
134	HUNEDOARA	Geoagiu	NEDEL T. MARIA	1935	A	62100	102/3661/20	extravilan	6	12,00				12,00
135	HUNEDOARA	Geoagiu	ORAȘUL GEOAGIU	475	A	62312	102/3661/21	extravilan	251	502,00				502,00

136	HUNEDOARA	Geogiu	PRIMĂRIA GEOAGIU (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	5000	F			141/4076	extravilan	1235	1.235,00				1.235,00
137	HUNEDOARA	Romos	COMUNA ROMOS	6	HR	60964		60964/1	extravilan	3	0,30				0,30
138	HUNEDOARA	Romos	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	3652	A	-		5/18	extravilan	1510	1.208,00				1.208,00
139	HUNEDOARA	Romos	COMUNA ROMOS	455	A	60927		329/1	extravilan	62	49,60				49,60
140	HUNEDOARA	Romos	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	6323	A	-		2369	extravilan	392	313,60				313,60
141	HUNEDOARA	Romos	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	11185	A	-		2370	extravilan	438	350,40				350,40
142	HUNEDOARA	Romos	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	1240	N	-		5/18	extravilan	313	31,30				31,30
143	HUNEDOARA	Romos	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	2198	N	-		29	extravilan	733	73,30				73,30
144	HUNEDOARA	Romos	CĂLIMAN I. IOAN	3715	A	578/61205		-	extravilan	865	692,00				692,00
145	HUNEDOARA	Romos	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	16790	ALTELE***	-		20/327	extravilan	1521	152,10				152,10
146	HUNEDOARA	Romos	COMUNA ROMOS	2995	F	60931		60931/2	extravilan	263	131,50				131,50
147	HUNEDOARA	Orăștie	S.C. INDAGRO HOLDING — S.A.	31670	CC	1180/63148		73	intravilan	2377	83.195,00	5.261,00	1.141.800,00	1.224.995,00	
148	HUNEDOARA	Orăștie	PRIMĂRIA ORĂȘTIE (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	7149	N			73	intravilan	1358	33.950,00				33.950,00
149	HUNEDOARA	Orăștie	PRIMĂRIA ORĂȘTIE (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	1970	CC			73	intravilan	541	18.935,00	72,00	18.075,00	37.235,00	
150	HUNEDOARA	Orăștie	PRIMĂRIA ORĂȘTIE (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	960	CC			73	intravilan	215	7.525,00			7.525,00	
151	HUNEDOARA	Orăștie	PRIMĂRIA ORĂȘTIE (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	522	CC			73	intravilan	195	6.825,00	25,00	5.000,00	11.825,00	
152	HUNEDOARA	Orăștie	PRIMĂRIA ORĂȘTIE (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	623	CC			73	intravilan	67	2.345,00	173,00	200.588,00	202.933,00	
153	HUNEDOARA	Orăștie	PRIMĂRIA ORĂȘTIE (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	765	CC			73	intravilan	213	7.455,00	21,00	2.115,00	9.570,00	
154	HUNEDOARA	Orăștie	PRIMĂRIA ORĂȘTIE (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	1756	CC			73	intravilan	475	16.625,00	59,00	6.195,00	22.820,00	
155	HUNEDOARA	Orăștie	PRIMĂRIA ORĂȘTIE (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	8093	A			20/377	intravilan	231	5.775,00			5.775,00	

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
156	HUNEDOARA	Orăștie	MUNICIPIUL ORĂȘTIE	43512	CC	972/62233	20	intravilan	9385	328.475,00				328.475,00
157	HUNEDOARA	Orăștie	S.C. FARES — S.A. ORĂȘTIE	1200	A	61343	79/933	extravilan	99	198,00				198,00
158	HUNEDOARA	Orăștie	S.C. FARES — S.A. ORĂȘTIE	6300	A	61348	79/932	extravilan	480	960,00				960,00
159	HUNEDOARA	Orăștie	HERTA I. MARIA; TODEA I. IOAN; S.C. FARES — S.A. ORĂȘTIE	24700	A	61385	79/931	extravilan	828	1.656,00				1.656,00
160	HUNEDOARA	Orăștie	FAUR ELISABETA	18800	A	63435	16/271	extravilan	3504	7.008,00				7.008,00
161	HUNEDOARA	Orăștie	MĂGLAȘ NICOLAE	5700	A	63444	16/258	extravilan	51	102,00				102,00
162	HUNEDOARA	Orăștie	MUNTEAN N. LEIȚIA	11500	A	63441	16/259	extravilan	2296	4.592,00				4.592,00
163	HUNEDOARA	Orăștie	S.C. FARES — S.A. ORĂȘTIE	15200	A	63437	16/260	extravilan	6218	12.436,00				12.436,00
164	HUNEDOARA	Orăștie	S.C. FARES — S.A. ORĂȘTIE	3200	A	61363	16/261	extravilan	1108	2.216,00				2.216,00
165	HUNEDOARA	Orăștie	SOCOL I. IOAN	16300	A	63436	16/262	extravilan	2913	5.826,00				5.826,00
166	HUNEDOARA	Orăștie	PRIMĂRIA ORĂȘTIE (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	3418	N		80/392	extravilan	24	7,20				7,20
167	HUNEDOARA	Orăștie	POPA I. IOAN	4000	A		22/385	extravilan	5	10,00				10,00
168	HUNEDOARA	Orăștie	MOGAP. MARIA	900	A		22/384	extravilan	6	12,00				12,00
169	HUNEDOARA	Orăștie	BUD I. VIORICA	2900	A		22/383	extravilan	16	32,00				32,00
170	HUNEDOARA	Orăștie	GIURGIU A. IOAN	6100	A		22/382	extravilan	1	2,00				2,00
171	HUNEDOARA	Orăștie	MUNICIPIUL ORĂȘTIE	65792	A	61251	24/394	extravilan	426	852,00				852,00
172	HUNEDOARA	Orăștie	PRIMĂRIA ORĂȘTIE (TEREN LA DISPOZIȚIA COMISIEI LOCALE DE APLICARE A LEGII PROPRIETĂȚII)**	34	N		80	extravilan	34	10,20				10,20
173	HUNEDOARA	Turdaș	HANȚ TOȚH IOAN; LUCIU AURELIA CAMELIA	1321	CC		169			0,00				
					F	831/61180	172	intravilan	138	1.104,00				1.104,00
					V		170			0,00				
					A		171			0,00				
174	HUNEDOARA	Turdaș	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	1296	CC		175	intravilan		0,00				1.280,00
					A		174			0,00				
					L		173		160	1.280,00				
175	HUNEDOARA	Turdaș	STOICAR. PETRU	1370	CC		168	intravilan		0,00				1.160,00
					A		167			0,00				
					L		166		145	1.160,00				
176	HUNEDOARA	Turdaș	GULAS EMIL; GULAS SCUMPINA	2338	CC		163	intravilan		0,00				2.054,00
					A		164			0,00	32,00		390,00	
					L		165		208	1.664,00				

177	HUNEDOARA	Turdaş	BRATU GHEORGHE	1518	CC A L		162 161 160	intravilan	0,00 0,00 1.016,00	26,00	822,00	1.838,00
178	HUNEDOARA	Turdaş	TĂPĂLAGĂ I. VASILE	1589	CC A L		157 158 159	intravilan	0,00 0,00 1.080,00	7,00	294,00	1.374,00
179	HUNEDOARA	Turdaş	MUSCAN I. NICOLAE	1582	A CC L		155 156 154	intravilan	0,00 0,00 1.000,00	7,00	294,00	1.294,00
180	HUNEDOARA	Turdaş	ASTRUNOAI E FLORIANA	1644	CC L A A	60560	150/1 148 149 150/2	intravilan	0,00 1.016,00 0,00 0,00	24,50	1.029,00	2.045,00
181	HUNEDOARA	Turdaş	CRISTEA IOAN; PRISECARU ELUCIA	1531	A CC L		146 145 147	intravilan	0,00 0,00 592,00	19,50	384,00	976,00
182	HUNEDOARA	Turdaş	BUCUR ASINETA	861	A CC L		143 144 142	intravilan	0,00 0,00 440,00	17,00	714,00	1.154,00
183	HUNEDOARA	Turdaş	RIPOŞAN I. MARIA	1707	A CC L		140 139 141	intravilan	0,00 0,00 808,00	23,50	987,00	1.795,00
184	HUNEDOARA	Turdaş	DUGACIU DORINA	1728	CC A L		133 134 135	intravilan	0,00 0,00 832,00	7,00	246,00	1.078,00
185	HUNEDOARA	Turdaş	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	1851	CC L A		124 126 125	intravilan	0,00 896,00 0,00	22,00	924,00	1.820,00
186	HUNEDOARA	Turdaş	LEUCEAN DANIELA CORINA	1907	CC A F	60640	127 128 129	intravilan	0,00 0,00 352,00	2,50	105,00	457,00

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
187	HUNEDOARA	Turdaş	CÎMPEAN T. MIRON; IGNA TIBERIU	1886	CC L A		123 121 122	intravilan	47	0,00 376,00 0,00	2,50		105,00	481,00
188	HUNEDOARA	Turdaş	CRISĂN A. TRAIAN	2370	CC A		119 120	intravilan	152	0,00 1.216,00	30,00		1.260,00	2.476,00
189	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	3645	N	60209	105/1/2/11	intravilan	15	120,00				120,00
190	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	3384	N	60325	105/1/2/9	intravilan	43	344,00				344,00
191	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	4114	N	60317	105/1/2/3	intravilan	41	328,00				328,00
192	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	4105	N	60222	105/1/2/2	intravilan	44	352,00				352,00
193	HUNEDOARA	Turdaş	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	26410	N		99/3; 99/4	intravilan	99	792,00				792,00
194	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	1024	N	60319	164/30/1	extravilan	15	1,50				1,50
195	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	304	A	60308	164/29	extravilan	4	3,20				3,20
196	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	1916	N	60669	164/28	extravilan	19	1,90				1,90
197	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	1989	N	60722	164/30/2	extravilan	30	3,00				3,00
198	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	881	N	60720	164/27	intravilan	5	40,00				40,00
199	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	1353	N	60291	164/26	intravilan	3	24,00				24,00
200	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	3581	N	60298	105/1/2/1	intravilan	48	384,00				384,00
201	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	8476	N	60707	105/1/2/4	intravilan	60	480,00				480,00
202	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	2745	N	60218	105/1/2/8	intravilan	44	352,00				352,00
203	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	3640	N	60723	105/1/2/10	intravilan	30	240,00				240,00
204	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	7098	N	60238	105/1/2/12	intravilan	1	8,00				8,00
205	HUNEDOARA	Turdaş	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	316	L		179	intravilan	194	1.552,00	39,00		1.386,00	2.938,00
206	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	2786	N	60696	105/1/2/5	intravilan	7	56,00				56,00
207	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	7092	N	60663	105/1/2/7	intravilan	104	832,00				832,00
208	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. PARADISO ITALIA — S.R.L.	7416	N	60659	105/1/2/6	intravilan	50	400,00				400,00
209	HUNEDOARA	Turdaş	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	91	F		129	intravilan	91	728,00	23,00		966,00	1.694,00
210	HUNEDOARA	Turdaş	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	89	L		121	intravilan	89	712,00	24,00		1.008,00	1.720,00
211	HUNEDOARA	Turdaş	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	920	L A		130 131	intravilan	132	1.056,00 0,00	24,50		1.021,00	2.077,00
212	HUNEDOARA	Turdaş	COMUNA TURDAŞ	5285	P		226	intravilan	780	6.240,00				6.240,00
213	HUNEDOARA	Turdaş	GULAŞ EMIL; GULAŞ SCUMPINA	6836	A	684/60873	227/1	intravilan	2990	23.920,00				23.920,00
214	HUNEDOARA	Turdaş	GROS ELISABETA; MOLDOVAN VALERIA	12226	A		518/1	intravilan	1293	10.344,00				10.344,00
215	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. OCTABIO GREEN — S.R.L.	13415	A	60420	518/4	intravilan	3191	25.528,00				25.528,00
216	HUNEDOARA	Turdaş	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	3044	A		518	intravilan	718	5.744,00				5.744,00
217	HUNEDOARA	Turdaş	DUMA S. PETRU	4778	A		249/52	extravilan	16	12,80				12,80
218	HUNEDOARA	Turdaş	BÎLDEA I. MARIA	4750	A		249/53/1	extravilan	427	341,60				341,60

219	HUNEDOARA	Turdaș	BÂLDEA I. IOAN	4750	A				249/53/1/2	extravilan	1076	860,80				860,80
220	HUNEDOARA	Turdaș	LULA V. IOAN; LULA V. VIOREL	6990	A				249/54	extravilan	2115	1.692,00				1.692,00
221	HUNEDOARA	Turdaș	LUPȘOR VALERIA	6600	A				249/45	extravilan	669	535,20				535,20
222	HUNEDOARA	Turdaș	LAZĂR I. VIOREL	6616	A				249/44	extravilan	739	591,20				591,20
223	HUNEDOARA	Turdaș	BALAN CAIUS-SILVIU; BALAN DALIA-ELISABETA	3128	A	60596			249/42	extravilan	361	288,80				288,80
224	HUNEDOARA	Turdaș	NISTORESCU I. SALOMIA	691	A				249/41	extravilan	80	64,00				64,00
225	HUNEDOARA	Turdaș	MIHU OLIVIA	15190	A				249/36	extravilan	1804	1.443,20				1.443,20
226	HUNEDOARA	Turdaș	ANTONESCU I. OLIVIA	4103	A				249/35	extravilan	467	373,60				373,60
227	HUNEDOARA	Turdaș	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	12078	A				249/34	extravilan	1172	937,60				937,60
228	HUNEDOARA	Turdaș	LUP A. AUREL	2909	A				249/39	extravilan	334	267,20				267,20
229	HUNEDOARA	Turdaș	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	2611	A				249/40	extravilan	301	240,80				240,80
230	HUNEDOARA	Turdaș	GIUGLEA I. ADRIANA MARIA; ISTRATE I. ADRIAN VASILE	2811	A				249/38	extravilan	337	269,60				269,60
231	HUNEDOARA	Turdaș	AVRAM IGNAȚ. AVRAM ANA	7596	A	793/61069			249/37	extravilan	877	701,60				701,60
232	HUNEDOARA	Turdaș	GRUJA F. FRANCISC	8233	A				249/43	extravilan	937	749,60				749,60
233	HUNEDOARA	Turdaș	LAZĂR T. TRAIAN CORNEL	11288	A	60751			249/33	extravilan	97	77,60				77,60
234	HUNEDOARA	Turdaș	COSTESCU V. SAMOILA	5644	A				249/56	extravilan	56	44,80				44,80
235	HUNEDOARA	Turdaș	GEORGESCU EUGENIA; MESTEREAȚA VIOREL; MESTEREAȚA SOLOMON	21755	A				249/55	extravilan	7456	5.964,80				5.964,80
236	HUNEDOARA	Turdaș	BURȚESCU I. SOFIA	2132	A				522/5	extravilan	52	41,60				41,60
237	HUNEDOARA	Turdaș	VOINA N. IOAN	5187	A				522/6	extravilan	427	341,60				341,60
238	HUNEDOARA	Turdaș	CATANICI D. TATIANA; MUNTEAN D. SILVIU; MUNTEAN D. VALER; MUNTEAN D. FLORENTIN; MUNTEANU D. MARIAN; PIRJOL D. MARIANA	32521	A				522/7	extravilan	4086	3.268,80				3.268,80
239	HUNEDOARA	Turdaș	ȘERBĂNESCU I. MĂRIOARA	24548	A				522/8	extravilan	3197	2.557,60				2.557,60
240	HUNEDOARA	Turdaș	VOINA S. IOAN	6825	A				522/9	extravilan	964	771,20				771,20
241	HUNEDOARA	Turdaș	STANCA N. AUREL	2054	A				522/13	extravilan	252	201,60				201,60
242	HUNEDOARA	Turdaș	MĂNIUȚ I. IOAN	5458	A				522/14	extravilan	712	569,60				569,60
243	HUNEDOARA	Turdaș	LUPȘOR S. VALERIA	6750	A				522/18	extravilan	696	556,80				556,80
244	HUNEDOARA	Turdaș	MĂGLAȘ I. MARIA	2650	A				522/19	extravilan	377	301,60				301,60
245	HUNEDOARA	Turdaș	PASCU MARIA; PASCU MIHAI; PASCU FLORIN CORNELIU	2650	A				522/20	extravilan	378	302,40				302,40
246	HUNEDOARA	Turdaș	VINȚAN T. SALOMIA	5200	A				522/21	extravilan	764	611,20				611,20
247	HUNEDOARA	Turdaș	CATANICIU V. TATIANA LILIANA; MUNTEAN V. FLORENTIN; MUNTEAN V. SILVIU DĂNUȚ; MUNTEAN V. VALER NICULAE	2650	A				522/27	extravilan	295	236,00				236,00
248	HUNEDOARA	Turdaș	IOV AURELIA	5425	A				522/26	extravilan	590	472,00				472,00
249	HUNEDOARA	Turdaș	PETRUȚESCU A. ASTENIE; PETRUȚESCU A. NICOLAE; PETRUȚESCU A. CONSTANTIN	18400	A				522/25	extravilan	1956	1.564,80				1.564,80

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
250	HUNEDOARA	Turdaș	GHERMAN I. ȘINZA	9209	A		522/24	extravilan	916	732,80				732,80
251	HUNEDOARA	Turdaș	DOROGA L. FULVIA; VASILE V. IOAN	5100	A		522/23	extravilan	616	492,80				492,80
252	HUNEDOARA	Turdaș	IANCU MARIA; IANCU NICOLAE IOAN; IANCU ANCA MARIA; PASC VIORICA; SAVU AMALIA; STINEA FULVIA	8250	A		522/22	extravilan	1187	949,60				949,60
253	HUNEDOARA	Turdaș	ȘTIȚ N. VIOREL	7980	A		522/15	extravilan	1033	826,40				826,40
254	HUNEDOARA	Turdaș	LUPȘOR S. VALERIA	2646	A		522/4	extravilan	1	0,80				0,80
255	HUNEDOARA	Turdaș	TUTU MARIANA; TUTU COSTIȚĂ	4865	CC	60410	522/80	intravilan	641	6.410,00				6.410,00
256	HUNEDOARA	Turdaș	CRAINIC MARIA	6800	A		522/16	extravilan	831	664,80				664,80
257	HUNEDOARA	Turdaș	BUDOIU SMARANDITA	6750	A		522/17	extravilan	805	644,00				644,00
258	HUNEDOARA	Turdaș	SĂBĂU I. IOAN	5209	A		522/29	extravilan	600	480,00				480,00
259	HUNEDOARA	Turdaș	SIMTEA N. NICOLAE	12250	A		522/28	extravilan	1427	1.141,60				1.141,60
260	HUNEDOARA	Turdaș	IVASCU ALIN IOAN LUCIAN	2700	A		522/27/1	extravilan	306	244,80				244,80
261	HUNEDOARA	Turdaș	LUP IOAN; LUP MARGARETA	4200	A	60730	522/27/2	extravilan	472	377,60				377,60
262	HUNEDOARA	Turdaș	ȘTANCA NICOLAE; ȘTANCA MARIA	10186	A	60123	522/12	extravilan	1301	1.040,80				1.040,80
263	HUNEDOARA	Turdaș	ACHIM BETINA FLORINA; HOMORODEAN MARIUTA; ION MARIA ELENA; POPOVICIU SOFIA	6825	A		522/10	extravilan	896	716,80				716,80
264	HUNEDOARA	Turdaș	PÎRVAN N. NICOLAE	3300	A		522/11/1	extravilan	454	363,20				363,20
265	HUNEDOARA	Turdaș	ȘTIȚ I. DOREL IOAN	5100	A		522/11/2	extravilan	710	568,00				568,00
266	HUNEDOARA	Turdaș	COSTA S. DOMNICA	3300	A		522/11/3	extravilan	441	352,80				352,80
267	HUNEDOARA	Turdaș	IGNAANA; IGNA NICOLAE	10000	A	60389	316/19	extravilan	640	512,00				512,00
268	HUNEDOARA	Turdaș	CRĂCIUN MIRCEA	2388	A	60390	316/19	extravilan	189	151,20				151,20
269	HUNEDOARA	Turdaș	IACOB I. IULIA; KIS I. ELISABETA	8462	A		316/11	extravilan	647	517,60				517,60
270	HUNEDOARA	Turdaș	FERKÓ A. ARCADIE	2990	A		316/10	extravilan	258	206,40				206,40
271	HUNEDOARA	Turdaș	COSTESCU IOAN	8681	A		316/9	extravilan	824	659,20				659,20
272	HUNEDOARA	Turdaș	VISKI E. EUGEN; VISKY E. ALEXANDRU	11403	A		316/8	extravilan	1143	914,40				914,40
273	HUNEDOARA	Turdaș	TANASE DUMITRU; TANASE EUGENIA LUMINITA	13185	A	60392	320/12	extravilan	1664	1.331,20				1.331,20
274	HUNEDOARA	Turdaș	VINCZE ANTOINE	9185	A		316/20/1	extravilan	31	24,80				24,80
275	HUNEDOARA	Turdaș	VINCZE F. IULIA	5704	A		316/18	extravilan	352	281,60				281,60
276	HUNEDOARA	Turdaș	BĂLDEA D. VIOREL; BÎLDEA D. ADAM	5166	A		316/17	extravilan	303	242,40				242,40
277	HUNEDOARA	Turdaș	VLAD N. MARIA	16259	A		316/16	extravilan	1140	912,00				912,00
278	HUNEDOARA	Turdaș	CÎNDEA I. IONEL	5700	A		316/15/2	extravilan	370	296,00				296,00
279	HUNEDOARA	Turdaș	VLAD N. MARIA	1434	A		316/15/1	extravilan	103	82,40				82,40
280	HUNEDOARA	Turdaș	BOKOS IRINA-CARMEN; BOKOS ANDREEA-DENISA; BOKOS ANDREI-DENIS; BOKOS EDUARD	12130	A		316/14	extravilan	889	711,20				711,20
281	HUNEDOARA	Turdaș	BOTA A. RAVECA	5695	A		316/13	extravilan	457	365,60				365,60
282	HUNEDOARA	Turdaș	IGNA I. REMUS	2904	A		316/12	intravilan	185	1.665,00				1.665,00
283	HUNEDOARA	Turdaș	VINCSE A. LADISLAU	5670	A		316/7	extravilan	572	457,60				457,60
284	HUNEDOARA	Turdaș	LAZAR BLAGA IOAN OCTAVIAN; LAZAR ELENA	5210	A		316/6	extravilan	547	437,60				437,60

285	HUNEDOARA	Turdaş	DUMA D. VICTORIA; LUPŞOR F. CORNEL; LUPŞOR D. VIOREL	7084	A			316/5	extravilan	771	616,80				616,80
286	HUNEDOARA	Turdaş	LUPŞOR D. CORNEL; LUPŞOR D. AUREL	4300	A			316/5/1	extravilan	457	365,60				365,60
287	HUNEDOARA	Turdaş	IGNA I. REMUS	4575	A			316/4	extravilan	492	393,60				393,60
288	HUNEDOARA	Turdaş	MERMEZAN S. GHEORGHE	2867	A			316/3	extravilan	318	254,40				254,40
289	HUNEDOARA	Turdaş	JOSAN I. AURELIA	36425	A			316/2	extravilan	4057	3.245,60				3.245,60
290	HUNEDOARA	Turdaş	GRUJA S. ALEXANDRU	43450	A			316/1	extravilan	772	617,60				617,60
291	HUNEDOARA	Turdaş	MUNTEAN VALENTIN LIVIU; OLTEANU ALINA-DIANA	5103	A			320/1/4	extravilan	516	412,80				412,80
292	HUNEDOARA	Turdaş	MUNTEAN VALENTIN LIVIU; OLTEANU ALINA-DIANA	7102	A			320/1/3	extravilan	776	620,80				620,80
293	HUNEDOARA	Turdaş	VINCZE ANTONE	13500	A			320/1/1	extravilan	1820	1.456,00				1.456,00
294	HUNEDOARA	Turdaş	S.C. STRACO GRUP — S.R.L.	9198	A	60639		320/1/5	extravilan	1083	866,40				866,40
295	HUNEDOARA	Turdaş	MERMEZAN I. PELAGHIA	6012	A			243/7	extravilan	12	9,60				9,60
296	HUNEDOARA	Turdaş	MERMEZAN I. PELAGHIA	12091	A			243/8	extravilan	9472	7.577,60				7.577,60
297	HUNEDOARA	Turdaş	CARASCĂ GHE. AUREL	4576	A			243/9	extravilan	4576	3.660,80				3.660,80
298	HUNEDOARA	Turdaş	BURZ CORNEL; BURZ V. CORNEL; LAZAR LIVIUŞ TIBERIU; MOS DANIELA MIRELA	5878	A			243/10	extravilan	5351	4.280,80				4.280,80
299	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	2860	A	773/407N		243/24	extravilan	282	225,60				225,60
300	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	17232	A	484/38N		243/25	extravilan	1502	1.201,60				1.201,60
301	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	6619	A	480/33N		243/26	extravilan	460	368,00				368,00
302	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	7400	A	669/50N		243/27	extravilan	437	349,60				349,60
303	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	7990	A	486/40N		243/28	extravilan	372	297,60				297,60
304	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	6902	A	744/94N		243/29	extravilan	245	196,00				196,00
305	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	13587	A	488/44N		243/30	extravilan	248	198,40				198,40
306	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	2996	A	653/43N		243/31/2	extravilan	24	19,20				19,20
307	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	13294	A	652/42N		243/31/1	extravilan	15	12,00				12,00
308	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	7795	A	655/45N		243/32/2	extravilan	986	788,80				788,80
309	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	16674	A	482/34N		243/33	extravilan	3530	2.824,00				2.824,00
310	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	2777	A	483/35N		243/35	extravilan	516	412,80				412,80
311	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	6896	A	485/37N		243/36	extravilan	1227	981,60				981,60
312	HUNEDOARA	Turdaş	IONUŢ FLORIN VASILE	4269	A	489/36N		243/37	extravilan	721	576,80				576,80
313	HUNEDOARA	Turdaş	TRIF A. IOAN	5700	A			243/38	extravilan	927	741,60				741,60
314	HUNEDOARA	Turdaş	STOICA IOAN	14086	A			243/39	extravilan	2048	1.638,40				1.638,40
315	HUNEDOARA	Turdaş	BÎLDEA P. LODOVICA	5711	A			243/11	extravilan	419	335,20				335,20
316	HUNEDOARA	Turdaş	COMUNA TURDAŞ	63739	P	60277		466/1	extravilan	1209	604,50				604,50

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
317	HUNEDOARA	Turdaș	CONSTANȚEA I. MINODORA; LOIS I. ELENA; OPREAN I. MINERVA	11050	A		309/1	extravilan	91	72,80				72,80	
318	HUNEDOARA	Turdaș	BÎRZAN E. MARIOARA	7179	A		324/18	extravilan	71	56,80				56,80	
319	HUNEDOARA	Turdaș	IANCU I. MARIA; TELEA I. LUDOVICA	6114	A		324/19	extravilan	826	660,80				660,80	
320	HUNEDOARA	Turdaș	BURZ V. CORNEL; LAZAR V. LIVIU TIBERIU; MOS DANIELA MIRELA; BURZ CORNEL	5332	A		324/20	extravilan	1315	1.052,00				1.052,00	
321	HUNEDOARA	Turdaș	ALEMEN LIA MARIA	5369	A		324/21	extravilan	1421	1.136,80				1.136,80	
322	HUNEDOARA	Turdaș	BOKOS GHEORGHE	8200	A		324/23	extravilan	3224	2.579,20				2.579,20	
323	HUNEDOARA	Turdaș	BEJENAR V. NICOLAE	9516	A		324/22	extravilan	2610	2.088,00				2.088,00	
324	HUNEDOARA	Turdaș	DIACONESCU SERENA-POMPIILIA	993	CC		138	intravilan		0,00					
					A		137			0,00	17,50		735,00	1.303,00	
					L		136		71	568,00					
325	HUNEDOARA	Turdaș	COMUNA TURDAȘ	860893	P	60241	241	intravilan	15784	126.272,00				126.272,00	
326	HUNEDOARA	Turdaș	S.C. CHIMICA — S.A. ORĂȘȚIE	28775	CC	60163	1033/2	extravilan	86	68,80				68,80	
327	HUNEDOARA	Turdaș	PROPRIETAR NEIDENTIFICAT*	782	A			intravilan		0,00	7,00		294,00	1.462,00	
					L		153		146	1.168,00					
328	HUNEDOARA	Turdaș	IONUȚ FLORIN VASILE	907	A	453N	243/34/3	extravilan	518	414,40				414,40	
					L		613		129	1.032,00					
329	HUNEDOARA	Turdaș	AMBRUS T. DOMNICA	2656	A		613	intravilan		0,00				1.032,00	
					CC		614			0,00					
330	HUNEDOARA	Simeria	ASOCIAȚIA COMPOZITORALĂ STREIUL SIMERIA VECHIE	9974	P	62110	126/1009/2	intravilan	83,15	665,20				665,20	
TOTAL GENERAL:										228.044,15	947.570,80	518,00	5.531,00	1.388.567,50	2.336.138,30

* Pentru toate pozițiile în care se regăsește mențiunea „PROPRIETAR NEIDENTIFICAT”, astfel cum reiese din evidențele unităților administrativ-teritoriale, numele proprietarilor/deținătorilor vor fi identificate ulterior, în vederea completării documentațiilor necesare, conform reglementărilor în vigoare.

** Deținător până la soluționarea cererilor, conform legislației în vigoare.

ALTELE*** — terenuri cu alte categorii de folosință în afara celor precizate în nomenclatoarele Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

În urma întocmirii documentației cadastrale, reprezentând amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național, nu au fost identificate imobilele terenuri care fac parte din categoria prevăzută la art. 7 alin. (4) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată, respectiv: lăcașuri de cult, monumente, ansambluri și situri istorice, alte așezăminte de valoare națională deosebită ori localități urbane sau rurale în întregime.

NOTĂ:

Alte date de identificare ale proprietarilor/deținătorilor, precum și orice informații necesare în vederea punerii în aplicare a măsurilor de expropriere în condițiile legii vor fi identificate ulterior, în vederea completării documentațiilor necesare, conform reglementărilor în vigoare.

LEGENDĂ

categorii de folosință terenuri:

A — arabil;

CC — curți și construcții;

F — fânețe;

HR — ape curgătoare;

L — livezi;

N — neproductiv;

P — pășuni;

V — vii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 848/2004 pentru aprobarea Listei cu clasificatorii autorizați

Având în vedere prevederile art. 8 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 267/2004 privind instituirea Sistemului de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Procesul-verbal nr. 33 din 10 iunie 2014 cu clasificatorii autorizați pentru specia porcine, transmis de Comisia de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, precum și Referatul Direcției generale control antifraudă și inspecții nr. 305.164 din 3 iulie 2014,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 848/2004 pentru aprobarea Listei cu clasificatorii autorizați, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.090 din 23 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **După poziția 520 se introduc douăsprezece noi poziții, pozițiile 521—532, cu următorul cuprins:**

„Nr. crt.	Numele și prenumele	Clasificator autorizat pentru specia	Domiciliul	Cod numeric personal
521	Butnaru Marcel	porcine	Municipiul Focșani, Str. Eroilor nr. 8, bl. D1, sc. 1, et. 2, ap. 10, județul Vrancea	1611030390701
522	Cocora Petru-Mihai	porcine	Comuna Carașova, satul Iabalcea, nr. 11, județul Caraș-Severin	1870127115232
523	Dósa Árpád	porcine	Comuna Chibed, satul Chibed, nr. 27, județul Mureș	1900829194044
524	Gyórfi Árpád	porcine	Orașul Sângeorgiu de Pădure, Str. Garofiței nr. 4, județul Mureș	1670223264389
525	Manea Ionela-Steliana	porcine	Comuna Andrășești, satul Andrășești, str. Înv. Ilie Lupu nr. 4, județul Ialomița	2870817210010
526	Marinică Cosmin	porcine	Orașul Balș, str. Frații Buzești nr. 6, bl. A, sc. 2, et. 1, ap. 12, județul Olt	1900401384399
527	Mereuță Csongor-Szabolcs	porcine	Municipiul Sfântu Gheorghe, Str. Sălciilor nr. 32, bl. 31, sc. A, et. 1, ap. 4, județul Covasna	1890724142618
528	Muntean Dan-Ștefan	porcine	Comuna Galda de Jos, satul Mesentea, nr. 21, județul Alba	1910811011151
529	Pătrașcu Iulian Florinel	porcine	Comuna Popești, satul Popești, nr. 265, județul Argeș	1930322032023
530	Patraulea Radu-Constantin	porcine	Comuna Buciumeni, satul Dealu Mare, nr. 153, județul Dâmbovița	1931120151934
531	Streza Monica	porcine	Comuna Voila, satul Dridif, nr. 104, județul Brașov	2840904081810
532	Zaharia Dan	porcine	Municipiul Călărași, Str. Muștelului nr. 24, bl. 43, sc. A, et. 3, ap. 15, județul Călărași	1740216510017”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

București, 3 iulie 2014.
Nr. 1.060.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA din 25 martie 2014

în Cauza Oțet împotriva României

Strasbourg
(Cererea nr. 14.317/04)

Hotărârea devine definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă.

În Cauza Oțet împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din Josep Casadevall, președinte, Alvina Gyulumyan, Luis López Guerra, Kristina Pardalos, Johannes Silvis, Valeriu Grițco, Iulia Antoanella Motoc, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție, după ce a deliberat în camera de consiliu la 6 martie 2014, pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află Cererea nr. 14.317/04 îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, domnul Emil Oțet (reclamantul), a sesizat Curtea la 25 februarie 2004, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamantul, care a beneficiat de asistență judiciară, a fost reprezentat de H. A. Matuschka, avocat în Reșița. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul guvernamental, doamna I. Cambrea, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. Reclamantul invocă încălcarea dreptului său la un proces echitabil, în sensul art. 6 § 1 din Convenție, ca urmare mai ales a nerespectării principiului egalității armelor.

4. La 6 mai 2011, cererea a fost comunicată Guvernului.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

5. Reclamantul s-a născut în 1957 și locuiește în Reșița.

6. Prin rechizitoriul din 29 martie 2002, reclamantul a fost trimis în judecată sub învinuirea de evaziune fiscală (art. 13 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale) și fals intelectual (art. 289 din Codul penal).

7. Prin sentința din 15 octombrie 2002, Judecătoria Reșița (*judecătoria*) a dispus achitarea reclamantului pentru cele două învinuiri. În urma analizării concluziilor unei expertize contabile, instanța a concluzionat că faptele de care fusese acuzat reclamantul nu existau. Instanța a luat act de faptul că Ministerul Finanțelor Publice nu a formulat nicio cerere de constituire ca parte civilă.

8. Parchetul de pe lângă judecătoria a declarat apel la Tribunalul Caraș-Severin (*tribunalul*).

9. La 9 aprilie 2003, registratura tribunalului a primit o cerere de constituire ca parte civilă din partea Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin, care dorea să recupereze suma de 561.668.508 lei românești (ROL), echivalentul a 15.000 euro (EUR). Suma reprezenta TVA, impozit pe venit, precum și „majorări aferente” în cuantum de 333.518.611 ROL, echivalentul a 8.900 EUR. Cererea a fost depusă la dosar la 10 aprilie 2003.

10. Reclamantul, asistat de avocatul său ales, a fost prezent la ședința tribunalului din 14 aprilie 2003. Avocatul său a solicitat instanței respingerea apelului parchetului pentru motivele prezentate în concluziile sale scrise. În ultimul cuvânt, reclamantul s-a declarat nevinovat și a solicitat, de asemenea, instanței respingerea apelului parchetului.

11. Prin hotărârea pronunțată la aceeași dată, tribunalul a admis apelul parchetului și l-a condamnat pe reclamant la 2 ani de închisoare cu executare pentru evaziune fiscală și fals intelectual. Instanța a înlăturat expertiza contabilă avută în vedere de judecătoria și a hotărât că existau probe, respectiv documente, care atestau activitatea infracțională a reclamantului. Pe de altă parte, tribunalul a constatat că Ministerul Finanțelor Publice s-a constituit parte civilă și l-a obligat pe reclamant să plătească ministerului suma de 228.149.893 ROL, echivalentul a 6.075 EUR. Partea din hotărâre referitoare la prejudiciul material era redactată astfel:

„[...] despăgubirile civile reprezintă[ă] prejudiciul cauzat efectiv, cu majorările aferente calculate cu începere de la data săvârșirii infracțiunii (ultima faptă ilicită) până la plata integrală a sumei datorate.”

12. Reclamantul a formulat recurs în fața Curții de Apel Timișoara (*curtea de apel*). Acesta denunța lipsa probelor care să demonstreze vinovăția sa și faptul că tribunalul a înlăturat din materialul probator expertiza contabilă efectuată în prezenta cauză. Referitor la acțiunea civilă, acesta s-a plâns de caracterul ilegal al obligării sale la repararea prejudiciului material în lipsa, potrivit opiniei sale, a unei cereri de constituire ca parte civilă depuse de Ministerul Finanțelor Publice în termenul prevăzut de Codul de procedură penală (*C. proc. pen.*). Acesta a adăugat că, prin Decizia nr. 80 din 20 mai 1999, Curtea Constituțională declarase neconstituționale dispozițiile din C. proc. pen. care prevedeau că acțiunea civilă se pornește și se exercită și din oficiu, când persoana vătămată este o unitate de interes public (*infra*, pct. 17).

13. La 12 septembrie 2003, reclamantul a depus la dosar concluzii scrise. Acesta susținea în special că tribunalul nu a pus în discuția părților constituirea ca parte civilă, care ar fi fost făcută după expirarea termenului, și că nu i s-a dat posibilitatea de a-și exprima opoziția.

14. Prin hotărârea din 18 septembrie 2003, curtea de apel a respins recursul reclamantului ca nefondat și a menținut condamnarea pentru cele două infracțiuni sus-menționate. Instanța a considerat că existența prejudiciului material era dovedită de rezultatele expertizei contabile și că primele două parafraze de la art. 17 din C. proc. pen. fuseseră declarate neconstituționale ulterior săvârșirii faptelor de către reclamant.

15. În recurs, reclamantul a fost reprezentat de un avocat ales.

16. La 6 ianuarie 2004, reclamantul a fost somat de Ministerul Finanțelor Publice să plătească o sumă totală de 287.817.455 ROL, echivalentul a 7.100 EUR, reprezentând

prejudiciul recunoscut ca stabilit prin hotărârea din 14 aprilie 2003 a Tribunalului Caraș-Severin, precum și majorările de impozit aferente. Reclamantul afirmă că a trebuit să lichideze două dintre societățile sale și să vândă bunuri personale ca să achite suma respectivă.

II. Dreptul și practica interne relevante

17. Dispozițiile C. proc. pen. relevante în speță, în vigoare la momentul faptelor, aveau următorul conținut:

Art. 15

Constituirea ca parte civilă

„[...] Constituirea ca parte civilă se poate face în cursul urmăririi penale, precum și în fața instanței de judecată până la citirea actului de sesizare. [...]”

Art. 17

Exercitarea din oficiu a acțiunii civile

„Acțiunea civilă se pornește și se exercită și din oficiu, când persoana vătămată este o unitate din cele la care se referă art. 145 din Codul penal.

În acest scop, organul de urmărire penală sau instanța de judecată va cere unității păgubite să prezinte situația cu privire la întinderea pagubei și date cu privire la faptele prin care paguba a fost pricinuită. Unitatea este obligată să prezinte situația și datele cerute.

În cazul arătat în alin. 1, instanța este obligată să se pronunțe din oficiu asupra reparării pagubei, chiar dacă unitatea păgubită nu este constituită parte civilă. [...]”

Art. 301

Drepturile procurorului și ale părților în instanță

„În cursul judecății, procurorul și oricare dintre părți pot formula cereri, ridica excepții și pune concluzii. [...]”

Art. 302

Rezolvarea chestiunilor incidente

„Instanța este obligată să pună în discuție cererile și excepțiile arătate în art. 301 sau excepțiile ridicate din oficiu și să se pronunțe asupra lor prin încheiere motivată.

Instanța se pronunță prin încheiere motivată și asupra tuturor măsurilor luate în cursul judecății.”

18. Prin Decizia nr. 586 din 1971, Tribunalul Suprem a hotărât că era posibilă constituirea ca parte civilă chiar și după citirea actului de sesizare dacă inculpatul nu se opunea.

19. Prin Decizia nr. 80 din 20 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 14 iulie 1999, Curtea Constituțională a declarat neconstituționale primele două alineate ale art. 17 din C. proc. pen. referitoare la exercitarea din oficiu a acțiunii civile în cadrul procesului penal pe motivul unei deosebiri nejustificate între ocrotirea proprietății publice și cea a proprietății private, ceea ce contravine art. 41 alin. (2) din Constituție.

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 § 1 din Convenție

20. Reclamantul se plânge că a fost obligat la repararea prejudiciului material deși, în opinia sa, acțiunea civilă aferentă nu a fost introdusă în termenele legale. Acesta invocă lipsa caracterului echitabil al procesului îndreptat împotriva sa, contrar garanțiilor prevăzute la art. 6 § 1 din Convenție, redactat după cum urmează:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale, de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”

A. Cu privire la admisibilitate

21. Guvernul subliniază că art. 6 § 1 din Convenție nu este aplicabil procedurii în cauză, nici pe latura civilă, nici pe latura penală. În baza jurisprudenței *Ferrazzini împotriva Italiei* [(MC), nr. 44.759/98, CEDO 2001-VII], acesta susține că procedurile

fiscale fac parte din prerogativele de putere publică și nu intră în domeniul de aplicare a art. 6 din Convenție. Referitor la sentința pronunțată în cadrul acțiunii civile, reclamantul consideră că și aceasta intra în sfera dreptului public.

22. Mai precis, Guvernul susține că obligația de a plăti TVA și impozitul pe venit nu este generală, categoriile de persoane supuse acestor obligații fiind indicate în Codul fiscal. Referitor la majorări, Guvernul adaugă că acestea nu reprezintă o „acuzație în materie penală” din moment ce, la data faptelor, reprezentau 0,05% pe lună din suma principală. Guvernul consideră că prezenta cauză se deosebește de Cauza *Jussila împotriva Finlandei* [(MC), nr. 73.053/01, CEDO 2006-XIV], întrucât, în prezenta speță, autoritățile fiscale nu ar fi calculat nicio majorare. În acest sens, Guvernul precizează că într-adevăr legislația în vigoare la momentul faptelor permitea aplicarea unei majorări suplimentare de 10% din suma principală, care nu i-ar fi fost aplicată reclamantului. Guvernul adaugă că reclamantul a beneficiat de eșalonarea datoriei sale, de care s-a putut achita pe parcursul perioadei 15 aprilie 2004—13 martie 2009. Guvernul a concluzionat că cererea este incompatibilă *ratione materiae* cu dispozițiile Convenției.

23. Reclamantul susține că art. 6 § 1 din Convenție este aplicabil în prezenta speță deoarece a fost obligat la plata unor daune-interese cu majorările aferente până la plata integrală a sumei datorate. Acesta precizează că majorările respective nu sunt nici obligații fiscale, nici taxe la bugetul de stat și, contrar argumentelor Guvernului, nu intră în sfera dreptului public.

24. Curtea reamintește că a examinat chestiunea aplicabilității art. 6 din Convenție pe latura penală în proceduri similare celor inițiate împotriva reclamantului (*Jussila*, citată anterior, pct. 29—38). Astfel, Curtea a declarat că nu este convinsă că sancțiunile fiscale trebuiau scutite de garanțiile procedurale prevăzute la art. 6 din Convenție pentru a menține eficacitatea sistemului fiscal, nici că, de altfel, un asemenea demers se poate concilia cu spiritul și scopul Convenției, ținând totuși seama de importanța impozitelor pentru buna funcționare a statului (*ibidem*, pct. 36). În consecință, Curtea a aplicat criteriile prezentate în Cauza *Ezeh și Connors împotriva Regatului Unit* [(MC), nr. 39.665/98 și 40.086/98, pct. 82, CEDO 2003-X]:

„82. [...] Mai întâi trebuie stabilit dacă textul sau textele prin care se definește infracțiunea incriminată intră, conform normelor de tehnică juridică ale statului pârât, sub incidența dreptului penal, a dreptului disciplinar sau a ambelor. Însă aici este vorba de un simplu punct de pornire. Informația pe care acesta o furnizează are doar o valoare formală și relativă; aceasta trebuie examinată în lumina numitorului comun legislațiilor respective din diversele state contractante.

Natura însăși a infracțiunii reprezintă un element de apreciere cu o pondere mai mare [...]

Însă controlul Curții nu se oprește aici. Acesta s-ar dovedi iluzoriu în general dacă nu ar lua în considerare totodată și gradul de severitate al sancțiunii de care este pasibil reclamantul [...]

25. Revenind la faptele prezentei cauze, Curtea reține, în ceea ce privește primul criteriu, că majorarea impozitului aplicată reclamantului nu intra sub incidența dreptului penal român. Curtea reamintește însă că acest considerent nu este decisiv (*Jussila*, citată anterior, pct. 37, și *Anghel împotriva României*, nr. 28.183/03, pct. 50, 4 octombrie 2007).

26. Referitor la cel de-al doilea criteriu, care are legătură cu natura infracțiunii, Curtea a avut deja ocazia să precizeze că majorările impozitelor pot fi considerate ca bazându-se pe dispoziții juridice generale aplicabile tuturor contribuabililor (*Jussila*, citată anterior, pct. 38, cu trimiterile făcute acolo). Prin urmare, Curtea consideră că trebuie respins argumentul Guvernului, conform căruia TVA-ul și impozitul pe venit se aplică

numai unui grup definit de persoane care au statut special: de altfel, reclamantul era obligat la plata acestui impozit în calitate de contribuabil, iar opțiunea sa de a supune activitatea sa profesională regimului TVA nu modifica situația în această privință.

27. Pe de altă parte, Curtea subliniază că, în pofida argumentelor Guvernului în sens contrar, reiese din hotărârea din 14 aprilie 2003 a Tribunalului Caraș-Severin că reclamantul a fost într-adevăr obligat la plata majorărilor de întârziere (*supra*, pct. 11 și 22). Mai mult, Curtea reține că respectivele majorări nu aveau ca obiect repararea pecuniară a unui prejudiciu, ci urmăreau în esență reprimarea în vederea împiedicării repetării faptelor incriminate (*supra*, pct. 11). Faptul că reclamantului i s-ar fi putut aplica majorări mai mari, așa cum susține Guvernul (*supra*, pct. 22), nu ar putea conduce la altă concluzie. Se poate concluziona așadar că majorările aplicate se bazează pe o normă cu scop preventiv și represiv în același timp. Acest considerent este suficient, el singur, să confere faptei cercetate caracter penal.

28. În fine, referitor la cel de-al treilea criteriu, Curtea consideră că suma pe care reclamantul a trebuit să o achite putea fi considerată modică.

29. În consecință, este necesar să se respingă excepția ridicată de Guvern.

30. Constatând că cererea nu este în mod vădit nefondată în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție și că nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate, Curtea o declară admisibilă.

B. Cu privire la fond

31. Reclamantul susține că instanțele interne nu au respectat principiile procesului echitabil, în special principiul egalității armelor. Acesta reiterează că au fost declarate neconstituționale acele dispoziții legale care stabileau că acțiunea civilă se pornește și se exercită și din oficiu în beneficiul statului. Mai mult, reclamantul precizează că, deși acțiunea civilă s-a exercitat în apel chiar înainte de ultima ședință a Tribunalului Caraș-Severin de dinaintea pronunțării deciziei sale, instanța menționată nu l-a informat despre acest lucru și nu i-a dat posibilitatea să se opună acesteia. Acesta subliniază că, în timpul examinării recursului, Curtea de Apel Timișoara a ignorat argumentele sale referitoare la imposibilitatea manifestării opoziției sale. Acesta concluzionează că dreptul său la un proces echitabil a fost încălcat.

32. Guvernul susține că practica internă permitea instanțelor să judece acțiuni civile introduse după citirea actului de sesizare, cu condiția ca inculpatul să nu se opună. Acesta precizează că, în prezenta cauză, reclamantul — reprezentat de un avocat ales — ar fi trebuit să dea dovadă de diligență și să consulte documentele depuse la dosar. De altfel, reclamantul nu pare să se fi opus constituirii ca parte civilă în ședința din 14 aprilie 2003 a Tribunalului Caraș-Severin. Guvernul adaugă că reclamantul a avut posibilitatea de a-și prezenta argumentele în recurs. Acesta concluzionează că art. 6 din Convenție nu a fost încălcat în speță.

33. Curtea reamintește că garanțiile referitoare la un proces echitabil implică în principiu dreptul, pentru părțile la proces, de a lua cunoștință de orice înscris sau observație prezentată instanței și să o dezbată [a se vedea, printre multe altele, *Lobo Machado împotriva Portugaliei*, 20 februarie 1996, pct. 31, *Culegere de hotărâri și decizii* 1996-I, *Göç împotriva Turciei* (MC), nr. 36.590/97, pct. 55, CEDO 2002-V, și *Wyssenbach împotriva Elveției*, nr. 50.478/06, pct. 35, 22 octombrie 2013]. Mai mult, Curtea reamintește că s-a pronunțat în sensul că efectul real al observațiilor este de mică importanță și că părțile unui litigiu trebuiau să aibă posibilitatea de a preciza dacă apreciau că un document necesita observații din partea lor. Curtea consideră că acest aspect este esențial pentru încrederea justițiabililor în funcționarea justiției: aceasta se bazează, printre altele, pe siguranța părților că s-au putut

exprima cu privire la orice înscris din dosar (*Nideröst-Huber împotriva Elveției*, 18 februarie 1997, pct. 24, *Culegere* 1997-I, și *Schaller-Bossert împotriva Elveției*, nr. 41.718/05, pct. 43, 28 octombrie 2010).

34. Revenind la faptele prezentei cauze, Curtea subliniază în primul rând că soluția prezentei cauze, Curtea subliniază în primul rând că soluția pronunțată în cauză trebuie analizată ca o decizie privind temeinicia unei „acuzații în materie penală” îndreptată împotriva reclamantului.

35. Curtea reține că, în judecata în primă instanță, Judecătoria Reșița a luat act de faptul că Ministerul Finanțelor Publice nu a făcut nicio cerere de constituire ca parte civilă (*supra*, pct. 7). Cererea de constituire ca parte civilă a fost făcută de Ministerul Finanțelor Publice pentru prima dată în apel, în fața Tribunalului Caraș-Severin, peste termenele prevăzute de legislația internă (*supra*, pct. 17). Tribunalul Caraș-Severin a fost nevoit așadar, pentru prima dată în decursul procedurii, să examineze pe fond chestiunea obligării reclamantului la plata despăgubirilor.

36. În plus, Curtea observă că părțile sunt de acord că practica instanțelor interne permitea constituirea ca parte civilă după citirea actului de sesizare cu condiția ca inculpatul să nu se opună (*supra*, pct. 18, 31 și 32). Curtea observă însă că pozițiile părților diferă cu privire la chestiunea dacă reclamantul a putut, în mod rezonabil, să ia cunoștință de existența posibilității de a fi obligat la plata despăgubirilor și să se exprime cu privire la constituirea Ministerului Finanțelor Publice ca parte civilă în afara termenului. În această privință, Curtea constată că reclamantul susține că cererea de constituire ca parte civilă nu a făcut niciodată obiectul dezbaterilor între părți, în vreme ce Guvernul consideră că cererea fusese depusă la dosar, dar că avocatul reclamantului nu o văzuse.

37. Plecând de la documentele depuse la dosar, Curtea observă că Tribunalul Caraș-Severin nu l-a informat pe reclamant despre cererea de constituire ca parte civilă a Ministerului Finanțelor Publice și despre eventualitatea obligării la plata despăgubirilor, precum și că reclamantul nu fusese ascultat în această privință și nu consimțise expres la o astfel de cerere (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Constantinescu împotriva României*, nr. 28.871/95, pct. 58—59, CEDO 2000-VIII, și *Găitănanu împotriva României*, nr. 26.082/05, pct. 32—33, 26 iunie 2012). Pe de altă parte, Curtea observă că Guvernul nu susține contrariul, ci consideră că reclamantul consimțise implicit la constituirea Ministerului Finanțelor Publice ca parte civilă prin faptul că nu se opusese în mod explicit (*supra*, pct. 32).

38. Curtea consideră că acest ultim argument al Guvernului bazat pe un consimțământ implicit al reclamantului nu poate fi reținut deoarece renunțarea la exercitarea unui drept garantat de Convenție trebuie stabilită în mod neechivoc (a se vedea, printre alte exemple, *Neumeister împotriva Austriei*, 27 iunie 1968, p. 16, pct. 36, seria A nr. 8, *Albert și Le Compte împotriva Belgiei*, 10 februarie 1983, pct. 35, seria A nr. 58, precum și *Colozza împotriva Italiei*, 12 februarie 1985, pct. 28, seria A nr. 89). Aceasta subliniază că Tribunalul Caraș-Severin a fost primul care a examinat pe fond chestiunea constituirii ca parte civilă și că decizia acestuia a modificat considerabil situația reclamantului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Gacon împotriva Franței*, nr. 1.092/04, pct. 34, 22 mai 2008, și *Ben Naceur împotriva Franței*, nr. 63.879/00, pct. 35—39, 3 octombrie 2006) și că, mai mult decât atât, procedura avea o miză importantă pentru reclamant (*Vermeulen împotriva Belgiei*, 20 februarie 1996, pct. 33, *Culegere* 1996-I, *J.J. împotriva Țărilor de Jos*, 27 martie 1998, pct. 43, *Culegere* 1998-II, precum și *Reinhardt și Slimane-Kaid împotriva Franței*, 31 martie 1998, pct. 105 *in fine*, *Culegere* 1998-II).

39. Pe de altă parte, Curtea observă că, în calitate de instanță de ultim grad de jurisdicție, Curtea de Apel Timișoara nu a examinat argumentele reclamantului referitoare, în special, la imposibilitatea de a-și exprima opoziția față de constituirea

Ministerul Finanțelor Publice ca parte civilă în afara termenului (*supra*, pct. 13 și 14). În această privință, Curtea amintește că art. 6 din Convenție impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora [*Perez împotriva Franței* (MC), nr. 47.287/99, pct. 80, CEDO 2004-I, și *Boldea împotriva României*, nr. 19.997/02, pct. 33, 15 februarie 2007]. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din Convenție, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*Perez*, citată anterior, pct. 81, *Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos*, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288, precum și *Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, pct. 29, seria A nr. 303-A), se impune constatarea că, în speță, Curtea de Apel Timișoara, pronunțându-se prin hotărâre definitivă și irevocabilă, a omis să examineze argumentele reclamantului referitoare la imposibilitatea manifestării opoziției sale față de cererea de constituire ca parte civilă în afara termenului, în condițiile în care aceste argumente ar fi putut fi decisive pentru soluționarea cauzei.

40. În concluzie, a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție.

II. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

41. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

42. Reclamantul solicită 23.845 euro (EUR) pentru prejudiciul material suferit. Suma reprezintă plata efectuată, eșalonată pe 5 ani, în urma condamnării sale, precum și actualizarea ei în raport cu inflația. Acesta solicită, de asemenea, 50.000 EUR pentru prejudiciul moral pe care l-ar fi suferit el și familia sa.

43. Guvernul răspunde că reclamantul nu are dreptul de a obține repararea prejudiciului material pretins din moment ce, în opinia sa, reclamantul fusese condamnat în calitate de administrator al societății sale, iar aceasta din urmă plătitese suma sus-menționată. Cu privire la prejudiciul moral, făcând referire la cauzele *Mircea împotriva României* (nr. 41.250/02, 29 martie 2007), *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României* (nr. 77.193/01 și 77.196/01, 24 mai 2007) și *Adrian Constantin împotriva României* (nr. 21.175/03, 12 aprilie 2011), Guvernul

susține că redeschiderea procedurii în dreptul intern ar fi soluția cea mai potrivită în prezenta speță.

44. În prezenta cauză, Curtea a constatat încălcarea art. 6 § 1 din Convenție ca urmare a nerespectării principiilor procesului echitabil. Curtea observă în continuare că, atunci când, precum în speță, constată încălcarea drepturilor unui reclamant, art. 408¹ din Codul de procedură penală român permite revizuirea unei hotărâri pronunțate în plan intern (*Mircea*, citată anterior, pct. 98, și *Hogea împotriva României*, nr. 31.912/04, pct. 60, 29 octombrie 2013). Având în vedere aceste circumstanțe, Curtea consideră că reparația cea mai potrivită pentru reclamant ar fi rejeudicarea sau redeschiderea, la cererea acestuia, a procedurii în timp util și cu respectarea cerințelor art. 6 § 1 din Convenție (a se vedea, *mutatis mutandis*, *S.C. IMH Suceava — S.R.L. împotriva României*, nr. 24.935/04, pct. 56, 29 octombrie 2013). Prin urmare, nu este necesar să acorde reclamantului o despăgubire cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material.

45. Cu toate acestea, Curtea consideră că trebuie să i se acorde reclamantului suma de 3.000 EUR pentru prejudiciul moral.

B. Cheltuieli de judecată

46. Reclamantul a solicitat, de asemenea, rambursarea cheltuielilor de judecată efectuate în fața Curții, fără să indice cuantumul acestora pe motiv că încă nu îl cunoștea. Acesta a menționat că intenționa să precizeze suma respectivă și să trimită documentele justificative la o dată ulterioară. A omis însă să facă acest lucru.

47. Guvernul consideră că reclamantul nu a prezentat nicio cerere de rambursare a cheltuielilor de judecată.

48. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor de judecată decât în măsura în care se stabilește caracterul real, necesar și rezonabil al acestora [*Iatridis împotriva Greciei* (reparație echitabilă) (MC), nr. 31.107/96, pct. 54, CEDO 2000-XI]. În speță, ținând seama de faptul că reclamantul nu și-a cuantificat și detaliat cererea, nu i se acordă nicio sumă cu acest titlu.

C. Dobânzi moratorii

49. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. declară cererea admisibilă;

2. hotărăște că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție;

3. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, suma de 3.000 EUR (trei mii de euro), care trebuie convertită în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății, pentru prejudiciul moral;

b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, această sumă trebuie majorată cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu 3 puncte procentuale;

4. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la 25 martie 2014, în temeiul art. 77 § 2 și art. 77 § 3 din Regulament.

PREȘEDINTE
JOSEP CASADEVALL

Grefier,
Santiago Quesada

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

